

Jánoshidai Híradó

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5143 Jánoshida,

Fő út 28.

57/558-060

www.janoshida.hu

Önkormányzati lap

XI. évfolyam 5. szám 2008. december

Karácsony



Lajosy Sándor:

Karácsonykor

Soha szebben még nem harangoztak
kis falumban, mint szent karácsony-
kor.

Ölelkezett Ég a földdel mostan
és tarkállott a sok nép az úton.
A templomban szépen énekeltünk:
„Megszületett Isten Fia nékünk!”

A szentbeszéd ünnepélyes hangja
imáinkkal a magasba szárnyalt.
Úgy éreztük: Isten kezét fogjuk
s megtelt szívünk szent bizonyság-
gal.

Szólt az ének. Ó, hogy énekeltünk:
„Megszületett Isten Fia nékünk!”

*Kellemes karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag
boldog új évet kívánunk minden kedves
Olvasónknak!*



A szerkesztőség

Önkormányzati hírek

Az év embere

Jánoshida Község Önkormányzatának képviselő-testülete a 161/2008. (XI.27.) számú képviselő-testületi határozatával „ÉV EMBERE” kitüntető díjat adományozott Varga Antal részére Jánoshidán, az elmúlt 2 évben több alkalommal megrendezésre került jótékonyági est szervezéséért.

Varga Antal Jánoshida Óz út 6. szám alatti lakos, mint helyi születésű és szülőfaluját, annak kulturális életét szíven viselő állampolgár az elmúlt 2 évben 4 alkalommal rendezett önálló szervezéssel olyan jótékonyági esteket, melyeken helyi amatőr fellépők tartalmas műsorral ajándékozták meg Jánoshida község lakosságát, az elszármazottakat és a településünkre látogató vendégeinket. A rendezvényekkel összekötött önkéntes adakozás lehetőségét Varga Antalnak mint főszervezőnek és a közreműködőknek, hogy jótékonyaságukat kifejezzék azon egészségügyileg illetve szociálisan rászorulóik részére, akiket alkalmasnak találtak arra, hogy ajándék-utalvány formájában számukra támogatást nyújtsanak.

A díjazott munkája példaértékű Jánoshida község lakossága számára és arról tanúskodik, hogy ha valaki komolyan gondolva azon tevékenykedik, hogy másoknak örömet és ezzel együtt segítséget

tudjon nyújtani, akkor azt még abban a formában is megteheti, hogy esetleg már szervesen, fizikailag nem is állandó részese a falu életének. A szülőfaluhoz kapcsolódó gyökerek ezen esetben is mindennél erősebbek.

A képviselő-testület döntése értelmében Varga Antal méltó az ÉV EMBERE 2008. kitüntető díjra Jánoshidán.

A kitüntető díj átadására 2008. december 5-én, a Falugyűlésen került sor.

A Falugyűlésen ezen kívül beszámoló hangzott el az önkormányzat elmúlt évi munkájáról és a 2009. évi tervekről. 2009. évben kommunális adó emelésére nem kerül sor, a szolgáltatási díjak esetleges változtatásáról a 2008. december 22-i képviselő-testületi ülésen születik döntés.

Eszes Béla

Faluszépítő verseny

Évek óta nagy örömmel tesztek eleget azon feladatunknak, hogy számot adjak a település lakóinak önzetlen munkájáról, mely a közterületek szépítésében, ápolásában nyilvánul meg.

Bizottságunk tagjai ez évben is három alkalommal járták be a települést, hogy minél több információval rendelkezzenek ahhoz, hogy az év utolsó falubejáráskor javaslatot tudjanak tenni az adott év kitüntetettjeire. Egyre nehezebb kiválasztani azt a néhány személyt, akik a falugyűlésen vehetik át az elismerést jelentő oklevelet és a hozzájáruló ajándékot. Egyre nehezebb azért, mert nagyon sok szép, virágos lakóház előtti közterületet lehet látni Jánoshidán.

Hogy nem minden utca virágos, sőt egyáltalán nem tiszta! Igen sajnós még mindig vannak utcák, utcarészek, amik szemetesek, piszkosak.

„Jószándékú” személyek az idén is gondoskodtak arról, hogy bosszúságot okozzanak, hogy próbálják elvenni azoknak a kedvét, akik szeretnének többet tenni azért, hogy lakókörnyezetük szép, virágos és tiszta legyen. Kijelenthetem azok nevében is, akiket bosszúság ért, azért, mert a ládába ültetett virágot kilopták, hogy leszakították és otthagyták eldobva, hogy a földből kitepték és elvitték, hogy a sziklakerteken autóval áthajtottak, hogy a frissen telepített fűmagot kitaposták, **SOHA NEM ADJUK FEL!** Újra és újra ültetünk, kapálunk, gyomlálunk, fűvet nyírunk, öntözünk és végül gyönyörködünk abban, ami mindebből megmarad.

Minden évben vannak lakók, akik a közterületek szépítését virághagymák, virágpalánták felajánlásával segítik, sőt egy lakónk felvállalta a saját utcájukba kihelyezett „Virágos utca” tábla újrafestését, a feliratok újrandezését. Köszönjük Tóth Béláné Erzsikének, akitől - úgy gondolom - lehet tanulni a közösségért végzett munkát.

Az idei falunapokra is vállalta Pestí István, hogy a hidat muskátlis ládákkal díszíti. Köszönjük munkáját és felajánlását.

Környezetünk tisztántartásához hozzátartozik az évente két alkalommal megtartott lomtalanítás is, melyből az őszi a helyi gazdakör tagjai végezték. Köszönet érte Tóth Istvánnak, Vízi Andrásnak, Krasnyánszki Andrásnak és nem utolsósorban a szervezőnek, Bathó Károlynak.

Ebben az évben, a versenykiírásban megfogalmazottak közül csak a „Lakóház előtti közterület tisztaságáért” kategóriában került kiosztásra díj. Az előző évektől eltérően azonban az idén különdíj is kiadásra került azon lakótársaink részére, akik nem csak saját lakóházuk előtt vágják a fűvet, hanem az üresen álló ingatlanok előtt, vagy a lakóházhoz közvetlenül nem tartozó füves területet is rendszeresen fűnyírózzák, hogy környezetük rendezett legyen.

Az idei évben az emléklapok mellé egyenként 5-5000.-Ft értékű OBI ajándékutalványt adtunk, mely korlátlan ideig levásárolható az utalvány hátlapját megtalálható OBI áruházakban.

„Lakóház előtti virágos közterület” címet, emléklapot és vele együtt 5.000.-ft értékű OBI ajándékutalványt kapott:

Trangucz Béláné Kossuth körút 109., Pethő Ferencné Mező utca 8., Lipták János Balassi út 4., Gazsi Józsefné Balassi út 2., Földi Péter Dózsa György út 24/a, Varga Mihály Dózsa György út 20., Szűcs János Liget út 21., Kiss Béláné Liget út 9., Horváth János Liget út 10., Tamasi Pálné Tavasz út 14.

„Települési közterületek rendszeres gondozásáért” különdíjban részesült, és vele együtt 5.000.-Ft értékű OBI vásárlási utalványt kapott:

Kovács Antal Szabadság tér 32., Szőke Pál Dózsa György út 21., Baráth Béla Petőfi út 3., Kerepesi Gábor Kossuth körút 62., Antal Zoltán Rákóczi út 3.

Gratulálunk a kitüntetetteknek, további munkájukhoz jó egészséget kívánok.

Kérem, hogy a jövőben is szépítsük környezetünket, hogy egyszer majd a mi településünk is csatlakozni tudjon az „ÉN VIRÁGOS FALUM” címmel meghirdetett versenyhez.

Kívánom, hogy egyre többen legyenek, akik a versenyfelhíváshoz csatlakoznak, és nap mint nap legyenek részesei a tiszta lakókörnyezetnek.

Kívánok mindenkinek jó egészséget, békés boldog hétköznapokat és ünnepeket!

*Révész Ferencné
a bizottság elnöke*

Változás a háziiorvosi ellátásban

Dr. Danicz László a 2008. szeptemberi testületi ülésen jelentette be, hogy 2008. december 31-ig kívánja ellátni a II. körzet háziiorvosi teendőit. A háziiorvosi álláshely betöltésére pályázat kiírása megtörtént, melyre 4 érdeklődő volt, akik közül pályázatot Dr. Hajdú Jenő nyújtott be. A képviselő-testület 145/2008. (XI.27.) számú határozatával a meghirdetett háziiorvosi álláshelyre 2009. január 1. napjától **Dr. Hajdú Jenő** pályázatát elfogadta.

A 2008. december 5-i falugyűlésen Dr. Danicz Lászlónak és feleségének munkájuk elismeréseként, köszöneteként egy festmény került átadásra, amely a jánoshidai templomot ábrázolja, a kép hátuljára felirat került: „Jánoshida község lakossága nevében Dr. Danicz László háziiorvos részére 31 éves gyógyító munkájáért 1978-2008.”.

Ezúton is szeretném még egyszer köszönetem kifejezni Dr. Danicz Lászlónak, aki a háziiorvosi munkát 1978. január 1. óta végezte a településen, s vele együtt feleségének is, aki ebben a tevékenységében folyamatosan segítségére volt, és mindannyiunk egészségügyi ellátásában közreműködtek. Kívánok az elkövetkezendő évekre jó egészséget a családjá körében a hosszú munka után!

Eszes Béla

Beszámoló

Jánoshidai Sportegyesület közhasznúsági jelentése a 2007. évről

Az egyesület gazdálkodása 2007. évben stabil volt, mely köszönhető egyrészt a községi önkormányzat részéről biztosított, valamint az EURO-NOVEX Kft. által nyújtott igen jelentős támogatásnak. Növelte bevételünket még a TURM Kft.-től, JÁSZ-TERRA Kft.-től illetve egyéb vállalkozók részéről nyújtott támogatások. Az egyesület a múlt évben 6.986.279.-Ft-ból gazdálkodott összesen, mely az alábbiakból tevődött össze:
A sportegyesület **2007. évi nyitó egyenlege 316.628.-Ft** volt, mely év közben az alábbi bevételekkel növekedett:

Önkormányzati támogatás	3.200.000.-Ft
Nemzeti Utánpótlási támogatás	180.000.-Ft
Bérleti díj	20.000.-Ft
Nevezési díj	13.100.-Ft
EURO-NOVEX Kft támogatása	2.260.200.-Ft
TURM Kft támogatása	400.000.-Ft
JÁSZ-TERRA Kft	100.000.-Ft
Egyéni vállalkozóktól	150.000.-Ft
SZJA 1%	53.150.-Ft
Rendezvénybevétel	291.800.-Ft
Banki kamat	1.401.-Ft
Összesen bevétel:	6.986.279.-Ft

Kiadásokra összesen 6.507.097.-Ft-ot fordítottunk, a mellékelt részletezés szerint.

Azért ilyen magas a pénzmaradványunk, mert 300.000.-Ft támogatás az év utolsó napján érkezett meg számlánkra. Kiegészítetlen számlák, köztartozásunk az év végén nem volt. A nevesített támogatások az adott szakosztályoknál kerültek felhasználásra.

Kobela József SE alelnök

Helyszíni látogatás

2008. május 31-én befejeztük a HEFOP-2.1.8. pályázatunkat, mely a *Jánoshida gyermekeiért* címet viselte. 2006. február 1-jén kezdtük el a pályázatot, melyben sikerült megvalósítanunk a gyermekek tehetséggondozását, felzárkóztatását, ezen kívül nagyon sok programot tudtunk szervezni (kirándulások, színházlátogatás, iskolai rendezvények). Szerveztünk a pedagógusoknak továbbképzést, valamint eszközök vásárlására is lehetőségünk adódott. Vásároltunk egyszemélyes tanulóasztalokat, székeket, digitális táblát, fénymásolót, pianínót, irodai bútorokat.

Negyedévente előrehaladási jelentéseket kellett készítenünk, melyben mind a szakmai, mind a pénzügyi előrehaladással el kellett számolnunk. A záró beszámoló beadását követően helyszíni ellenőrzést tartottak az Oktatási Minisztérium Támogatáskezelő Igazgatóságának munkatársai, akik mind a pénzügyi, mind a szakmai tevékenységet vizsgálták. Ezt az ellenőrzést 2008. november 17-én végezték. Nagyon izgulunk Tóthné Eszes Éva igazgatónővel, hiszen ő volt a projekt szakmai, én pedig a pénzügyi vezetője.

Rengeteg anyag gyűlt össze ez idő alatt, melyből bármit vizsgálhattak, bármire rákérdezhettek. A nagyon tüzetes, egész napos vizsgálat mindent rendben talált, így a nap végén fellélegeztünk.

Nagyon sok munka van egy ilyen pályázat lebonyolításával, elszámolásával, de enélkül nem tudnánk tanulóinknak ennyi lehetőséget biztosítani sem a tanulás, sem a szabadidő terén. Ahhoz, hogy ilyen korszerűen, szépen felszereljük iskolánkat, csak pályázatokon nyert összegekből van lehetőségünk.

Sztrubaláné Varga Márta

Tagdíj (labdarúgás, asztalitenisz, lábtoll-labda)	37.000.-Ft
Nevezési díj különböző versenyeken való részvétellel	362.000.-Ft
Játékengedélyekre, átigazolásokra	852.180.-Ft
Telefonköltség	101.850.-Ft
Gázdíj	121.965.-Ft
SZJA befizetés	15.044.-Ft
Sportfelszerelések vásárlása a szakosztályok részére	1.269.737.-Ft
Mosószer, tisztítószer	49.088.-Ft
Fuvardíj, útiköltség	661.048.-Ft
Energiadíj	155.388.-Ft
Vízdíj	63.949.-Ft
Nyomatványok	8.055.-Ft
Étkezési költségre	316.881.-Ft
U-13-as csapat játékosainak olaszországi utazásához való hozzájárulás	285.000.-Ft
Játékosok prémiumának kifizetése az első félévben	272.500.-Ft
Játékvezetőknek	632.086.-Ft
Egyéb költségek a működéssel kapcsolatban (serlegek, érmek, üzemanyag, kompdíj, sportkrémek, fagyasztók vásárlása, posta költség, méshidrárt, pp. ragasztó, gumi stb.)	971.058.-Ft
Híteltörlesztés	301.069.-Ft
Banki terhelés	31.199.-Ft
Kiadások összesen:	6.507.097.-Ft
Év végi pénzmaradvány:	479.182.-Ft

ANYAKÖNYVI HÍREK

Gólyahír

Kiss Hanna Mária (Szikszai Mária)



Házasságot kötöttek

Banya Beáta—Fehér Dániel

Búcsúzunk

Pető Bonaventuráné	85 év
Deák József	74 év
Szűcs Antalné	77 év
Pothorszki Albertné	75 év
Nász Ferencné	87 év
Darók János	81 év

Hírek az iskolából

1956. október 23-ra emlékeztünk

Gondolatok az 56-os forradalom kapcsán tartott megemlékezésről

Két szóba sűrítve: szép volt.... A haza sorsáról, tágabb és szűkebb otthonunk múltjáról s a jelenben élők kötelességéről szólt az ünnepi beszéd. Arról, hogy az 56-os áldozatok emlékét akkor őrizzük igazán, ha védjük azt, amit elértünk, ha védjük azt, ahol élünk.

A koszorúzást követően tartalmas emlékműsoron vehettünk részt.

A forradalom bemutatása meglepően újszerű, találékony és megható módon, az általános iskola diákjait, nem kevésbé tanárait dicséri. Mestermunka volt a javából! A diákok teljes átélessel és lelkesedéssel mondták el jól betanult szerepüket. Megható volt az emlékezés.

Az együttélés és egyet akarás maradandó példaként emlékeztünk rá nyugodt szívvel. Békeidőben a hősről megemlékezni kötelességünk lenne persze, akár többünknek is. Noha zivataros idők jönnek, mondják, meg látjuk már, ilyen ünnepi alkalmakkor gyakoroljuk az összetartozást. Figyeljünk egymásra, a szülőföld s az otthon jövőjére! Jobban, mint eddig, ha tehetjük....

Őrizzük az 56-os hősök emlékét, kik sokan fiatalok voltak, ha nem is annyira, mint az emlékműsorban oly szépen sze-

replők. Köszönjük az ünnepi előadást, remélve, hogy a hősök nem hiába haltak.

Dr Borbényi Ottília

Így élte meg egy szereplő...

Az október 23-i műsor próbáit már az ünnep előtt egy hónappal elkezdtük. Sokszor még esténként is próbáltunk, mert sokan járunk délutánonként focira, fakultációra stb. A szereplőket a két hetedik és a két nyolcadik osztály tanulói-ból válogatta ki Marcsi néni. A táncokat és a mozgásokat még külön is gyakoroltunk. Nekem különösen tetszett a lányok tánca az elején, aztán az *Elég!* című számra a közös mozgás. A próbák vége felé egyre jobban izgultunk azon, hogy fog sikerülni, nehogy valaki belesüljön, vagy eltévessze a lépést, vagy, hogy mikor következik. A műsor alatt már nem izgultunk annyira, és a végén, amikor nagy tapsot kaptunk, tudtuk, hogy jól sikerült az előadás. Amikor már a nézők többsége elment, mi a színpadon maradtunk, és még egy órát ott táncoltunk. Aztán megbeszéltük, hogy még hétfőn is találkozunk, a 6. óra után. Egy jó beszélgetéssel, eszegetéssel zártuk le ezt a szakaszt.

Vámos Nikolett 7.a

Próbák, avagy közösségformálás

Az 1956-os megemlékező műsorunk összeállítását és a szereplők kiválasztását szeptember elején kezdtük el. Minden évben a 7. és 8. osztályosok próbálják felidézni, és az akkori hangulatot bemutatni a közönségnek. A felkészítő pedagógusok szerepe pedig nem csupán az irodalmi és zenei anyag kiválasztására korlátozódik, hanem egy véletlenül összeállt csoport közösségé formálását is jelenti. A hetek során nagyon nehéz volt megtalálni azt az időpontot, amely mind a 28 diáknak és a 4 felkészítő tanárnak megfelelt. Különösen a táncos lányok leterhelése volt jelentős, hiszen (a megálmodott zenére, a Zombori Andi által kigondolt koreográfiára) a próba csak este 6 órakor kezdődhetett.

Iskolánk életében a legelső október 23-i megemlékező műsort az 1990/1991-es tanévben rendeztük. Az évek során többféle módon próbáltuk bemutatni azt a kort, amikor „...a semmiből sok ember valamit teremtet...” De mi volt ez a valami? Évről-évre ez a kiinduló kérdése valamennyi felkészítő tanárnak.

Ez a kérdés indított el bennünket is a próbák kezdetén. Nem titkoltuk a gyerekek előtt azt, hogy igazán mi magunk, pedagógusok sem ismerünk mindent erről a korról, sőt elmondtuk, hogy mi mit is tanultunk elődeink 52 évvel ezelőtti megmozdulásáról. Mi felnőttek is fejlődünk, megvilágosodunk a diákokkal való találkozásaink alkalmával. Hisszük, hogy tanítás közben tanul a legtöbbet az ember. A szereplők azonnal megkedveltek egy-egy verset, dalt és hamarosan mindenki tudta mindenki szerepét. Nem lasszóval kellett összegyűjteni gyermekeinket, hanem ők tartották számon a találkozásokat. Társas lény az ember, s a környezetünk hatására válhatunk igazán emberré.

A műsor összeállításakor egyetlen cél vezérelt bennünket. Az, hogy minél több érzelmet meg tudjunk mozditani a hallgatóságban és valamelyest hiteles időrendben megmutatni a nemzeti érzelem és gondolkodás 1956-os eseményeit. Az, hogy '56 eszmeisége mozgassa a műsort. Igyekeztünk pontos élettörvédeket és érzéseket felvillantani. Tanítani szerettük volna az

ifjúságot arra, hogy jó magyarnak lenni, jó büszkének lenni erre akkor is, „...ha csak kúcsiny kokárda, világnak gomblyukában...” a népünk. Célunk volt a nemzeti hovatartozás erősítése.

A próbák során előfordult erősebb, határozottabb nevelői hang, fellépés, mert a gyerek az gyerek, és fáradtságában szeret bohóckodni... Viszont a határt nem lépte át senki.

A műsoron olyan fegyvelmeztet, összeszokottan és komolyan adták elő tanulóink a megtanult verseket, dalokat, szövegeket, táncokat és mozgásokat, amelyekkel köszönetünk mellett a „le a kalappal” érzést is kiváltották belőlünk.

A műsor után a szereplők egy része velünk, nevelőkkel maradt és nem akart hazamenni. Kérték a műsor zenei anyagát, táncoltak, kipróbálták magukat egymás szerepében is. Felejthetetlen élményhez juttattak valamennyiünket a kacagásukkal, a táncukkal és az éneklésükkel. Teljes átélessel énekeltek:

„...Ha a kenyérét eszed ennek a hazának, örüljön a lelked, ne kötözze bánat!

Vállald büszkén őseid vérért, életét...”

Kell ennél szebb pillanat? A korona pedig az volt, amikor a gyerekek váltak rendezőkké. Valahogyan felcsaltak bennünket a színpadra, majd ők a terem lenti részében, sugárzó mosollyal, megtapsoltak bennünket. Bennünket, felkészítőket.

Ezt irigyelnénk másoktól, ha nem lennénk pedagógusok.

De tanítók vagyunk... Így a sok lábbal tiprást, a társadalmi nem megbecsülést, a szülői ház elégedetlenségét és hibás szocializációs színterét, a gyermeki neveletlenséget, az önsajnálatot elfeledtette ez az egyetlen délelőtt.

Az 1956-os hősök nem haltak hiába. Az egész világ megismer-te Magyarországot, s az a néhány napos szabadság azt üzeni a mai kor emberének, hogy legyünk büszkéek elődeink tetteire, s legyünk összetartóbbak a mindennapokban.

A műsor kapcsán, hisszük, hogy mi kísérletet tettünk erre.

Horváthné Szabó Katalin, Lőrinc Lászlóné, Nagyné Bartha Vilma, Turóczi Eszter Mária

Ha október, akkor...

...papír-és vasgyűjtés az iskolában!

Diákjaink már hetekkel korábban elkezdték - szorgos hangyák módjára a gyűjtögetést. Hosszú szervezkedés után összeállt, hogy ki kivel, kinek a talicskájával, honnan fog "kincseket" szerezni. Szerencsére vannak még vállalkozó kedvű szülők és nagyszülők is, akik a segítségükkel támogatják az akciót, bevetették az erejüket, autójukat a gyerekek ügye mellett. Hihetetlen, hogy évről évre honnan tudnak a gyerekek ennyi vasat és papírt szerezni! A tanulók biztonságáról a nevelők gondoskodtak: a veszélyes utcasarkokon és útkereszteződésekben ügyeltek a balesetmentes jövőmenésről. A bevétel később az osztályok és a diákönkormányzat kasszájába jut - mindenki legnagyobb örömeire és hasznára.

Lénárt Zsigmondné

...nyílt tanítási hét

Évente kétszer lehetőséget teremtünk az iskolában a szülők számára arra, hogy nyílt tanítási órák keretében bepilanthassanak az iskolai életbe, a gyermekek tanórai munkájába. Arra kértük a megjelent szülőket, osszák meg velünk tapasztalataikat, néhány szóban összegezzék véleményüket. Íme, néhány gondolat:

Ami tetszett:

- *Sokszínű, játékos tanulás, folyamatos figyelemtartó feladatok.
- *Az osztály fegyelme.
- *A pedagógusok és a pedagógiai asszisztens kedvessége, a nyugodt légkör.

*Megtapasztalhattuk, mennyi türelemre van szükség a pedagógusok részéről, láttuk, milyen kedvesek, türelmesek a gyerekeinket tanítók.

* A gyerekek figyelmének felkeltése a különböző játékos feladatokkal.

*A kiscsoportban való tanulás, csoportmunka.

*A tanárnő törekvése arra, hogy lehetőleg minden gyerek szóhoz jusson a feladatok megoldása során. Nem maradt el sosem a dicséret.

* Ahogyan a tanárok elmagyarázzák az anyagot a gyerekeknek.

*A számolás egész órán sokféleképpen történt, sok diák végzett el feladatot a táblánál.

*A gyerekek nyelvén történt érthető magyarázatok, megbeszélések.

Ami nem tetszett/ami javaslat:

(Többen választották, hogy olyan részemről nem volt.)

*Igazából csak az a kérdés merült fel bennünk, hol a szint, ahol egy problémás gyerek az osztályban maradhat, lekötve a pedagógus vagy az asszisztens teljes idejét.

*Jó lenne délutáni foglalkozásra, szakkörre is bemenni legalább egy alkalommal

*Két gyereket állandóan figyelmeztetni kell a többi gyerek rovására, és a tanító nénit is hátráltatta a munkájában. Külön kellene őket valamilyen módon foglalkoztatni.

*Órai magatartás, gyerekek fegyelmezetlensége. A tanár legyen szigorúbb, a rossz gyereket küldje ki az óráról.

*Hiányos a gyerekek tiszteletudása.

*Vannak olyan gyerekek, akiknek a fegyelmezése értékes percek veszt el az órából.

*Egyik-másik gyerek túl szemtelenül viselkedik az órán, mindenkit zavar.

Köszönjük a kedves szülők érdeklődését, megjelenését az órákon, köszönjük, hogy megosztották velünk értékes gondolataikat.

Az, hogy ki meddig tanítható az adott tanulócsoporthoz, az a Tanulási Képességet Vizsgáló Szakértői Bizottság vizsgálatán és javaslatán múlik, ők tudják eldönteni, hogy egy-egy tanuló a saját tanulócsoportjában integráltan oktatható vagy speciális körülmények szükségesek tanításához. Az iskola szakvélemény nélkül nem dönthet ebben a kérdésben.

...pályaválasztási szülői értekezlet

Gyakorló szülőként azt gondolom, és biztosan sokan egyetértenek velem, ez az esemény mérőföldkő a gyerekek életében. Nagyon nehéz ilyenkor jó döntést hozni. Sok szempontot kell figyelembe venni az iskolaválasztásnál: a gyermekünk képességeit, osztályzatait és természetesen a középiskolák kínálatát. Nagy segítséget ad ehhez az iskola, gondolok itt az osztályfőnökökre, a felkészítő tanárookra (fakultációk), és a pályaválasztási tájékoztatókra. Már az év eleji szülői értekezlet is többnyire a pályaválasztással kapcsolatos információkról, teendőkről szólt.

A fakultációkat különösen hasznosnak tartom, hiszen kiemeltan a központi felvételre készíti fel a gyerekeket. Az osztályfőnökök is sokat segítenek, akár egy személyre szabott beszélgetéssel, vagy további információszerzéssel



egy adott középiskoláról.

A lányommal már másodszor vettünk részt pályaválasztási szülői érte-

kezleten, amelyet Nagyné Barta Vilma tanárnő szokott szervezni, általában október hónapban. A Faluházban megtartott rendezvényen a környékbeli középiskolák mutatták be intézményeiket. Információt kaphattunk az induló osztályokról, a felvételi követelményekről, a nyílt napokról, valamint az intézmények tárgyi felszereltségéről is. Az érdeklődők prospektusokat és szórólapokat kaptak, amit otthon alaposan átböngészhetnek a gyerekek a szüleikkel együtt. A bemutató végén lehetőség volt személyesen is elbeszélgetni az iskolák képviselőivel, amit nagyon jó dolognak tartok. Segítheti a gyerekek döntését, megerősítheti, de meg is változtathatja azt. Ez a rendezvény tavaly is és most is teltházas volt (idén Jásztelekről és Alattyánról is jöttek érdeklődő tanulók és szülők), ami azt mutatja, szükség van rá. Reméljük, a jövőben is megrendezésre kerül!

A fent leírtak miatt az a véleményem, hogy gyermekeink minden segítséget megkapnak az iskolától, a tanároktól jövőjük érdekében, a többi már csak rajtuk múlik!

Kajosné Varga Terézia

Hírek az óvodából

Egy kicsit minden évben több...!

Évente ismétlődő programjaink, melyekben az állandó elemek mellett az új elemek keresése a jellemző.

Környezetvédelmi programunk keretében a megszo-

kott nagytakarítás mellett új elem, hogy

ALUMÍNIUM ITALDOBOZ -GYŰJTŐ AKCIÓT HIRDETÜNK.

-Az összegyűjtött italdobozok, konzerves dobozok árából az óvoda fejlesztő játékait bővíthetjük.

-A dobozokat szennyeződésmertesen, összetaposott állapotban gyűjtjük az óvodai csoportokban.

-A gyűjtés folyamatosan történik a nevelési év végéig tart.

Kérjük, segítsék munkánkat a szelektív hulladékgyűjtésben!

(Szűllősi Albertné)

A védőnővel való együttműködés keretében

A tisztasági szűrés, a gyermekek komplex szűrővizsgálata mellett új elem volt a felnőttek vérnyomás- és vércukorszint mérése. A fontos szűrővizsgálatokat, együttműködési formákat Cseresznyési Erika védőnő éves tervével egészítette ki.

(Menyhárt Jánosné)

A szülőkkel való együttműködés keretében

„Gondolkodjunk egészségesen!”

1. Egészségvédő nap

Ha a gyermek, boldog, kiegyensúlyozott étrenden él, rendszeresen játszik, mozog, akkor optimálisan fejlődik, és minden alapja meglesz arra, hogy hosszan tartó, jó egészségnek örvendjen.

Mit tettünk mi ezért óvodánkban? Céltudatos tevékenysé-

geket szerveztünk:

Mozgás: szabad levegőn, közös, zenés torna.

Étkezés: Reggel gyümölcstea. Részvétel az ételek, gyümölcs-és zöldségsaláták, apróbb finomságok elkészítésében. Ismerkedés az esztétikus tálalás fortélyáival.

Játék: Zöldség-gyümölcsbábok készítése, Babaápolás-fürdetés, és ahhoz szükséges higiéniai eszközökkel való ismerkedés. Helyes vásárlási szokások megismerése, egészségügyi vetélkedő.

Gondozás: Az egészségmegőrzés szokásainak alakítása. Egészség és betegség fogalmával való ismerkedés.

Tudjuk, hogy az egészséges életmód szokásainak kialakításában és befolyásolásában a **családnak** is fontos szerepe van.

Köszönjük a szülők lelkes gyűjtőmunkáját és részvételét!

Jó egészséget mindenkinek!

(Berzseliné Gazsi Andrea)

2. Vendégváró nap

Miért is fontos ez?

A szülők betekintést nyerhetnek az óvoda munkájába, és mi számítunk a szülők aktív részvételére.

A Pillangó csoportban októberben bábok készültek, novemberben mozgásos tevékenységben vettek részt a gyerekek és segítettek egészséges ételek elkészítésében. Decemberben mézeskalácsot sütünk, és együtt készítjük a díszeket, februárban együtt farsangolunk, fánkot sütünk.

Kedves Szülők! Sokat segítettek és segítenek a gyermekek közös nevelésében, köszönjük aktivitásukat, kitartó munkájukat!

(Eszes Zoltánné)

Egy kicsit minden évben többet...!

A szakmai továbbképzésekről

Fedor Dóra pszichológus, a szolnoki Pedagógiai Intézet munkatársa, az érzelmi nevelés és szocializáció területén felmerülő problémák, nehézségek megoldásában próbált segítséget nyújtani leginkább a közösen gondolkodás eszközével. Megerősítette bennünk többek között azt, hogy az érzelmi nevelés és szocializáció két nagy színtere a család és a különböző közösségek. Mindkét színtérnek feladata a társadalom által elvárt szabályok, viselkedési módok közvetítése.

Ezeket az elvárt mintákat, mint minden mást, a gyermek utánzással, mintakövetéssel teszi magáévá.

Az óvodában elsődleges célunk (már a beszoktatáskor,) hogy biztonságos, szeretetteljes, aktív légkörben a gyerekek jól érezzék magukat, bekapcsolódjanak a közös tevékenységekbe. Kiegyensúlyozzuk a szokás és szabályrendszer, és pozitív modellt állítunk a gyermekek elé. A jó csoportlégkört biztosítjuk a sokszínű tevékenységgel, a közös élményekkel, és a gyermeki önállóság megtartásával (választások lehetősége). Feladatunk, hogy a gyermek kortárs kapcsolatait igyekezzünk optimálisan alakítani. A kevésbé biztos érzelmi háttérrel rendelkező

gyerekek felé még több szeretettel és figyelemmel fordulunk, s igyekezzünk ellensúlyozni az otthoni negatív hatásokat.

S egy idézet, mely szülőnek, pedagógusnak egyaránt jó tanács a gyermekek helyes neveléséhez:

*„Ha előről kezdeném a gyermeknevelést,
fenyegetés helyett festegetésre használnám a kezemet,*

Példálózás helyett példát mutatnék,

Nem siettetném a gyermeket, hanem hozzá sietnék,

Nem a nagyokost játszánám, hanem okosan játszánék,

Komolykodás helyett komolyan venném a vidámságot,

Kirándulnék, sárkányt eregetnék, réten kószálnék, bámulnám a csillagokat.

A civakodás helyett a babusgatásra összpontosítanék,

Nem erőszakoskodnék a gyerekekkel, hanem a lelkét erősíteném,

Előbb az önbizalmát építeném, azután a

báramat,

Kevesebbet beszélnek a hatalom szeretetéről,

És többet a szeretet hatalmáról.”

Diane Loomans

Egy kicsit mindenhol másképp

Ünnepvárás Szabadkán, Székelykeresztúron és Jánoshidán

Az advent a karácsonyra készülődés boldog várakozással, titkokkal teli ideje. Ezt az örömteli ünnepet a világon mindenhol másképp ünneplik, így az óvodákban is. Az elmúlt években lehetőségünk volt megismerkedni a szabadkai és székelykeresztúri óvodák mindennapjaival (amelyekről időnként tájékoztattuk is a kedves Olvasót), most azonban egy kis betekintést szeretnék nyújtani abba, náluk hogyan zajlik a karácsonyvárás.

Erdélyben (Székelykeresztúron)



az óvónők meghívják a szülőket adventi munkadélutánra, amely során ellátják őket sok jó és praktikus tanáccsal, mint például hogyan és milyen módon vonhatják be a gyerekeket és a családtagokat az ünnepi készülődésbe, hogy ez az időszak mindenki számára hasznos és kellemes legyen. Ezt követően közösen készítenek ablakdíszeket, mécses tartókat, adventi kalendáriumot, miközben szép karácsonyi dalokat hallgatnak. Az adventi kalendárium minden ablakába csomagokat rejtenek, amit mindennap megkap egy gyermek. További hagyomány az óvodában, hogy az óvónők egy rövid jelenettel készülnek, amit bemutatnak a gyerekeknek, mielőtt megérkezik a Mikulás. Ebben az évben a „Két Mikulás nem fér meg egy erdőben, avagy a hazug rókát hamarabb utoléri, mint a szanta kutyát” című jelenettel kedveskednek a gyerekeknek.

S most nézzük, hogyan készülnek a karácsonyra

Szabadkán, a „Nasa radost”

Iskoláskor Előtti Intézményben?!



A karácsonyra való készülődés különböző időpontokban történik, hiszen külön ünnepelnek a magyar és a szerb csoportok. Náluk a magyar karácsony nem nemzeti ünnep, nem munkaszüneti nap.

A magyar csoportokban az ünnepvárás adventi koszorúk készítésével kezdődik, amelyre meghívják a szülőket, s nyitott nap keretében együtt tevékenykednek. Az óvónők a gyerekekkel karácsonyi díszeket készítenek, amelyekkel csak a saját csoportjukat és fenyőfájukat díszítik.

A szerb karácsony január 7-én van, így a szerb csoportok arra az ünnepre készülnek, természetesen a saját hagyományaik alapján. A szerb karácsony állami ünnep.

Közös ünneplés a két nemzetiség csoportjai között az Újév megünneplése, amire fadiszítéssel készülnek az óvónők és gyerekek, náluk ekkor érkezik meg Téalapó is. Ennek öröme rövid színházi előadást szerveznek az óvónőkből álló színészcsoport tagjai, majd miután a Mikulás kiosztotta az ajándékait, a szülők édességgel és szörppel kedveskednek a gyerekeknek. Az ünnepség közös mulatsággal zárul.

Jánoshidán az óvodában



a néphagyományokra épülő ünnepi szokások megismerésének, megőrzésének kialakult hagyományai vannak. Advent első vasárnapja előtt pénteken helyezük el

a csoportokban a adventi koszorút. Ezt követően ünnepi díszbe öltöztetjük az óvodát, a gyerekek és a felnőttek által készített sokszínű és változatos technikával készített gyerekmunkák és dekorációs anyagok teszik ünnepivé környezetet. Elsőként a várva várt Mikulás érkezik meg az óvodánkba, akinek a gyerekek minden évben kis műsorral kedveskednek. Ezt követően egyre nő a csoportokban az ünnepi készülődés, a sürgés-forgás: Luca napján búzaültetés, mézeskalács-sütés a szülőkkel, fenyődíszek és ajándékok készítése, népi hagyományok felelevenítése (Lucázás, betlehemi játékok stb.), valamint a karácsonyi műsorra való készülődés tölti ki a mindennapokat.

Tapasztalatom szerint minden óvodában törekszenek az óvónők minél meggyőzőbbé és emlékezetesebbé tenni az ünnepvárás perceit, hiszen tudják, nem minden kisgyermek élheti át otthon az ünnep melegséget árasztó szeretetteljes békéjét.

Kedves Olvasónk! Az alábbiakban egy kedves karácsonyi mesével szeretnék kedveskedni Önöknek, amely reményeim szerint elnyeri majd tetszésüket.

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy gyönyörű gyertya. Annyira nagy volt körülöttük a csend, hogy tisztán lehetett hallani, amint beszélgetnek. Azt mondta az első:

- Én vagyok BÉKE! De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem el fogok aludni... - Néhány pillanat múlva már csak füstölő kanóc emlékeztetett a hajdanán fényesen tündöklő lángra. Azt mondta a második:

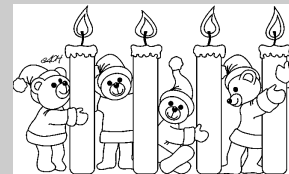
- Én vagyok a HIT! Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak, nincs értelme tovább égnem... - S a következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot. Szomorúan így szólt a harmadik gyertya:

- Én vagyok a SZERETET! Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám... - Ezzel egy utolsó nagy lobbanással ki is aludt. Hirtelen belépett egy gyerek és mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott:

- De hiszen nektek égetek kéne mindörökké! - Elkieseredésben elsírta magát. Ekkor megszólalta negyedik gyertya:

- Ne félj, amíg nekem van lángom, meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát is. Én vagyok a REMÉNY!!!

A gyerek szeme felragyogott! Megragadta a még égő gyertyát és lángjával életre keltette a többi.”



Ezzel a szép karácsonyi történettel kívánok Jánoshida minden lakójának áldott, békés, meghitt karácsonyi ünnepeket, a magam és Napsugár Óvodai Központ valamennyi dolgozója nevében:

Petőné Vígh Katalin

A Faluház hírei

„... Egy jelszavunk legyen szüretkor: A dáridó, a dáridó.” (Arany János)

Idén a hagyományos szüreti bál szerényebb körülmények között, de annál nagyobb sikerrel került megrendezésre „Őszi Mulatság 2008” elnevezéssel. A programot a Faluházban tartottuk, ahol a környező települések - Jászsószentgyörgy, Alattyán, Jászboldogháza és természetesen Jánoshida - nyugdíjasai tölthettek el együtt egy kellemes délutánt. A finom sertéspörkölt elkészítését köszönjük ezúton is a konyha dolgozóinak. A zenefelelős ez alkalommal Zombori József volt, aki fergeteges hangulatot teremtett. Az ebédet követően a helyi nyugdíjas asszonyok által készített finomabbnál finomabb házi süteményeket kóstolhatták meg a résztvevők. Volt idén is rengeteg tombola, sok-sok nyertes. Köszönjük a számtalan felajánlást mindenkinek! Végül, de nem utolsó sorban szeretném megköszönni

a helyi nyugdíjasok lelkes segítségét, akik nagyban hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

Pintér Krisztina



„...én táncolnék veled...”



2008. november 15-én felnőtt táncsoport alakult a Faluházban. A táncot kedvelő és tanulni vágyó jelenleg 9 pár nagy lelkesedéssel várta az első órát.

A különféle táncok elsajátításához egy szolnoki versenytáncos lelkes fiatal, Lőrincz Sándor áll rendelkezésükre. Rögtön az első alkalom is nagyon kellemes hangulatban telt el.

Már idáig is sokféle tánc alaplépéseit sajátíthatták el: angol és bécsi keringő, blues, country, rumba, csak hogy néhányat említsek.

A próbák szombat délutánonként vannak, melyek alkalmával nemcsak táncleépéseket lehet megtanulni. Minden résztvevő számára igazán kellemes kikapcsolódást nyújt ez az alkalom a hétköznapi monoton munka után.

KÖNYVTÁRI NYITVA TARTÁS VÁLTOZÁS!

Kedves könyvtárlátogatók!

2008. december 1-jétől az alábbiak szerint változik a könyvtár nyitva tartása:

Kérem a tisztelt olvasókat, a kölesönzések során tartsák be az időpontokat, mert ezzel nagymértékben megkönnyítik munkámat!

Hétfő	8 – 12	13 – 18
Kedd	-----	13 – 18
Szerda	9 – 12	13 – 16
Csüt.	9 – 12	13 – 18
Péntek	8 – 13	-----

Pintér Krisztina



A Gondozási Központ Hírei

Kalandparkban jártunk

November 25-én nemcsak a hóesés okozott örömet lurkóinknak, hanem egy utazás is. A Biztos Kezdet Klub tagjaival eljutottunk Rákoskeresztúrra, a Kalandparkba.

A kedves Olvasó képzeljen el maga elé egy 800nm-es gyerekszobát, ahol óriási csúszda, légvár, trambulín, mászó-ügyességi labirintus rendszer, labdatenger és számos készségfejlesztő játék (kirakó, babakonyha, terepasztal, hullámautózó, és sorolhatnám) várja, hogy felfedezzék, kipróbálják. A legapróbbaknak külön terem is van, telis-tele a korosztályuknak megfelelő játékkal. Ez nemcsak játszóház, hanem élménypark kicsiknek, nagyoknak, és óriásbábuknak (melyen anyukákat és apukákat értek).



Együtt játszottunk órákon át, mely idő csak perceknek tűnt, úgy elszaladt. Indulás előtt még egyszer sikítva, de a végén annál nagyobb kacajjal lecsúsztunk a csúszdákon. Nem véletlenül emelném ki a többes-számot, mert mi, anyukák is kivettük a részünket a mókából.

Örök emlék marad számomra – de szerintem minden résztvevőnek is – ez a nap. Köszönöm mindannyiunk nevében a szervezőnek, Molnár Ritának, hogy mosolyt varázsolt arcunkra ezzel a kirándulással.

Vargáné Tóth Ilona

A Hídi Asszonykórus

A 10. születésnapra

Ahogy a történet elkezdődött...

Országszerte fénykorát élte a népdalköri mozgalom a 1960-as években, s ehhez Jánoshida is csatlakozott egy dalkörrel, melynek vezetője Répási Ferenc volt.

A '70-es évek elején született a „régipávákör”, mely 15 tagból állt, férfiakból és nőkből vegyesen, közöttük több házaspár is volt. A dalkörben a férfiak citerázták saját citerájukkal, az asszonyok meg énekeltek. A dalkör vezetője Rusvai László, aki ebben az időben kántortanító, énektanár és színjátszókör-vezető volt, és őt kérték fel a dalkör vezetésére. A csoport elsősorban a helyi ünnepeken szerepelt, de jártak versenyekre is, főleg a megyén belül. Egyik leggyakrabban használt kottagyűjteményük a *Repülj Páva* válogatott dalaiból álló füzetecske volt.

...és ahogy folytatódott

A Faluház vezetőjének, Zámori Jánosnének kezdeményezésére a Nyugdíjas Klub keretein belül 1998 őszén szerveződött újjá a jelenleg is működő kórus. A csoport 13 fővel indult, jelenleg 12 aktív tagja van. Az alapító tagok:

Bató Ferencné, Berkó Béláné, Darók Pálné, Dobos Istvánné, Gazsi Jánosné, Kis M. Antalné, Majercsik Sándor, Tóth Béláné, Tóth Sándor, Trangucz Béláné, Vári Bálintné.

Az ezt követő években a népdalkör munkájához újabb jó hangú tagok csatlakoztak: **Gazsi Józsefné, Göblyös Béláné, Baráth Béláné, Toll Györgyné, Czeglédiné Keresztesi Mária, Bilig Lászlóné, Tamási Sándorné, Máténé Vaskó Teodóra.**

A csoportnak nemcsak szakmai irányítója, művészeti vezetője, karnagya **Kerepesiné Antal Ibolya**, hanem olyan szívvel-lélekkel dolgozó ember, aki sokat áldoz azért, hogy a népdalkör minél magasabb szakmai színvonalon énekeljen. Munkájával hozzájárul a fellépésekre való felkészülésen és szerepléseken túl ahhoz is, hogy a kórus fiatalos életkedvét megőrizve igazi kis közösséget alkosson.

Mi élteti ezt a kórust immár 10 éve? A zene, a népdalok szeretete, a közösségi lét igénye, és az a késztetés, hogy Jánoshida nevét a népdalkórusok népes tábora is megismerje. Repertoárjukban elsősorban jászági, ezen

belül helyben gyűjtött dalok szerepelnek.

Állandó résztvevői a helyi rendezvényeknek (Falunap, Főzőverseny, nyugdíjas találkozók, Jótékonyági estek), de szívesen szerepelnek a közeli településeken is. Minden évben fellépnek a Jászok Világtalálkozóján, a Jász Dalos Találkozón, és részt vettek már két alkalommal a Jászberényben megrendezett Keresztény egyházi népdalénekes találkozón is. Műsort adtak az aratóversenyeken is (Jánoshida, Kiskunfélegyháza), és meghívta már őket más település is saját falunapjukra, hogy az ottani közönségnek is bemutatkozhassanak. Műsoruk a határon túlra is eljutott, a vajdasági magyarok előtt léptek fel Hajdújáráson.

2004-ben az Önkormányzat és a Jánoshida Községért Közalapítvány támogatásával egységes jász viseletet kapott a kórus minden tagja, mely fellépéseik alkalmával mindig osztatlan sikert arat bel- és külföldön egyaránt. 2005-ben egy sikeres pályázatnak köszönhetően a népdalkör zászlaját is elkészítették. (A ruha és a zászló is a jászapáti Rokolya Varróműhely munkáját dicséri.)

Színvonalas munkájuk elismeréseként az Országos Népzenei Minősítő versenyen kétszeres ezüstkoszorús minősítést kaptak. (2005) Erre a címre csoportok pályázhatnak oly módon, hogy részt vesznek és minősítésüket kérik az országos népzenei gálaszintű hangversenyen. 2008 sikeres év volt a kórus számára. Májusban Jászszentendrőn a Megyei Ki mit tud?-on ezüst minősítést szereztek (ekkor a Néplap különszámának címlapján szerepelt a kórus fényképe). 2008. június 26-án Jánoshida adott otthont a XVI. Jász Dalos Találkozónak, melynek színvonalas megrendezésében a kórus vállalta a főszerepet. Ekkor ünnepelték a 10 éves születésnapot is. Szintén ez év nyarán kaptak felkérést a „Ladány nevű települések találkozóján” való fellépésre. Zsúfolt, de sikerekkel és megbecsüléssel teli évet zárt a 10 éves népdalkör.

Születésnapra mindig jókívánságokat mondunk ismerőseinknek. Mit is kívánhatnánk a mi szeretett „Hídi Asszonykórusunknak”? Hallhassuk és láthassuk őket még sokszor 10 évig, melengessék szívünket szép hangjukkal, tapsolhassunk nekik minél többször egy-egy értékes fellépés után!

Horváthné Szabó Katalin



(A népdalkör munkájáról adatokat szolgáltatott: Rusvai Lászlóné, Pintér Krisztina, Kerepesiné Antal Ibolya.)

Karácsonyi készülődés

...ahogyan a rajztanár csinálja

Várakozás, készülődés... Advent időszaka ezt rejt magában. Valójában a lélek készülődik a legszebb ünnepre, de ez megmutatkozik ilyenkor környezetünkön és otthonunkon is.

Én fokozatosan, ahogy az idő halad, egyre nagyobb teret engedek a karácsonyi díszeknek a lakásban. Az első szereplő természetesen az adventi koszorú, ami



hangsúlyos helyre kerül – nálunk a nappali asztalkájára. A bejárati ajtó díszé a kopogtató. Az utolsó hetekben pedig egy asztali dísz kerül az ebédlőbe. A hangu-

latot tovább fokozhatjuk a gyerekszoba ajtajára, az előszoba tükrére helyezett – lehetőleg együtt – készített dekorációkkal. A természetes anyagok híve vagyok, ha lehet, elkerülöm a műanyag díszeket. Szép és finom anyagú szalagokból készített masnikkal, száraz növényekkel, fűszernövények termésével varázsolni lehet, és a csoda beköltözik hozzánk. A fenyő, a fahéj, és a narancs illatának keveréke lassan mindent betölt. Szívesen használom a szalmából készített díszeket is. Ötvözzük ezeket az anyagokat bátran, és ötleteinket valósítsuk meg!

Mindenkinek boldog, békés várakozást, készülődést... és megérkezést kívánok!

Dányi Éva



...szakácsnő-módra

A karácsonyi készülődést mindig advent első vasárnapján kezdem el, az adventi koszorú első gyertyájának meggyújtásával. Ezután Mikulás napjáig feldíszítem a lakást: kiakasztom a világítás ablakdíszét, a teraszra a fehér égősort, az ablakokba pedig fenyőgirlandot teszek szalaggal átkötve. Ebben az évben egy kedves rokontól még egy nagyon szép üvegmatricát is kaptam karácsonyi motívummal, most az is az ablakomat díszíti.

A következő lépés az ajándékok megvásárlása, elkészítése. Unokáimnak természetesen valamilyen játékot választok, a lányaimnak pedig ruhaféléket varrok.



A karácsonyi menüt mindig a családtagok ízlésének megfelelően alakítom, a kedvenc ételeinket készítem el. Hagyomány nálunk, hogy karácsony első napján látom vendégül az egész családot, ilyenkor mindig van az asztalon édesanyám főzte töltött káposzta, továbbá valamilyen meglepetés étel (tavaly például aszalt szilvás pulykamell és „hullámos”-fokhagymás hús), általában többféle. Ugyanígy salátából is többfélét készítek, hiszen

mindenkinek más a kedvence (de majonézes krumpli- és gombasaláta mindig van).

Sütemények közül mindig készítek mézeskalácsot, sajtos pogácsát és teasüteményt. Bejgli helyett mákos és diós kalácsot sütünk. És soha nem maradhat ki a sorból Kati lányom kedvence, a kakaóhab kocka, ami nagyon finom édesség, de elkészítése nagy odafigyelést igényel. Ennek a desszertnek a receptjével kívánok mindannyiuknak **békés, boldog, szeretetben együtt töltött karácsonyi ünnepeket!**

Nagy Dezsőné

Kakaóhab kocka

A **tésztához** 8 tojásból, 6 ek. cukorral, 2 ek. kakaóval és 6 ek. liszttel a szokásos módon piskótát készítünk, két lapban sütjük ki.

A **krémhez** 1 liter tejszínt picit sóval kemény habbá verünk. Belekeverünk 3-5 ek. cukrot (ízlés szerint), 3 vaníliás cukrot és 2 ek. kakaót. 1,5 dl tejben elkeverünk 1 zacskó zselatint, felforraljuk, majd ha kihűlt, a habhoz adjuk. Vigyázzunk, hogy a zselatin ne csapódjon ki! A kakaóhabot gyorsan a két lap közé töltjük.

A **tetejére** csokimázatot készítünk: 1 tábla csokit 0,5 dl olajjal vízgőz felett megolvasztunk, simára kikeverjük, bevonjuk vele a felső piskótalapot. Hogy a máz ne töredezzon össze szeleteléskor, előre kijelölhetjük a szeletek helyét, mielőtt a csokoládé teljesen megkötne.

Karácsonyi készülődés

...a Biztos Kezdet Klubban

(avagy *biztos kezdet az adventi készülődésre*)

Immár hagyománnyá válik a karácsony várása, az adventi készülődés a Biztos Kezdet Klubban.

Már hetekkel ezelőtt kézműves technikákat felsorakoztató könyvek jártak körbe a szülők között, közben megosztva a karácsonyi készülődés ötleteit. A könyvek és hasznos tanácsok mellett Gizike néni „életre is keltett” egy-egy szép díszet, kidekorálta a klubszobát, így várva bennünket.

A legutóbbi alkalommal só-liszt gyurmából készítettünk karácsonyfadíszeket. Szébbnél szébb anyagok, fenyőfák, hóemberek, csillagok sorakoztak fel a radiátoron száradni, melyeket szegfűszeggel csinosítottunk és tettünk illatossá. A szorgos kis kezek csak úgy gyúrták, dagasztották a gyurmát, majd hatalmas erőfeszítéssel (és némi segítséggel) sikerült kiszaggatni a formákat. A legfiatalabb klubtagunk - aki még nincs 1 éves - meg is kóstolta a finom remekművet. Ízlett neki, mert hangos sírással jelezte, amikor az anyukája kiszedte a szájából. Jó hangulatban



telt a készülődés. Fejlődött közben a gyermekek kézügyessége, finommotorikája, szem-kéz koordinációja, erősödött az anya-gyermek-, és társkapcsolatuk.

Várjuk a 18.-át, amikor a gyerekek a közös karácsonyfára helyezhetik az általuk készített díszeket, és együtt ünnepelhetjük a karácsonyt.

Akik nem jöttek el, azoknak ajánljuk ezt az egyszerű, olcsó, könnyen elkészíthető remek kis technikát. Íme a **só-liszt gyurma receptje**: 3 csésze liszt, 2 csésze só, 1,25 csésze langyos víz

Először keverjük össze a lisztet és a sót, majd kevergetve adjuk hozzá apránként a langyos vizet. Jól összegyúrjuk, és letakarva 15 percig állni hagyjuk.

A karácsony közeledtével ismét eltelt egy év a klub működése óta. A klubtagok izgó-mozgó, sertepertélő, nem tétlenkedő, jókedvű csapattá kovácsolódtak össze, így várva a hétfői találkozót, a kirándulásokat, programokat, a szakemberek hasznos tanácsait.

Köszönjük a szakemberek munkáját, akik mindezeket lehetővé tették. Külön köszönet Zrupkóné Gizike néninek, aki minden hétfőn vár bennünket egy jó szóval, kedves mosollyal, apró tanácsokkal, értő és érző figyelmével.

A klubtagok és szülők mindenkinek szeretetteljes, békés, boldog karácsonyt kívánnak.

egy Biztos Kezdet Klubtag anyukája

...cukrászként

Cukrászként a karácsonyi készülődés eléggé fárasztó és mozgalmas. A munkahelyemen már november közepén elkezdődik a karácsonyi hajtás, sokszor a kakas kukorékolását már ott hallom meg, és a naplementében is ott „gyönyörködöm”. Karácsonyig kb. 1100-1200 db bejglit sütünk: kakaósat, diósat, gesztenyés, mákosat. Emellett nagyon sokan kérik az aprósüteményeket: linzereket, sós süteményeket (omlósat, sajtos masnit stb.), kókuszos kockát, habkarikát; és természetesen a cukrászsüteményeket.

Férfiként és apaként, itthon, nagyon keveset tudok segíteni a karácsonyi készülődésben. A nagybevásárlást mindig az utolsó pillanatokra hagyjuk. Sokszor a párom már úgy könyörög, hogy most már elég a munkából, menni kellene vásárolni is. Ő díszíti a házat apró díszekkel, adventi koszorúval, és mézeskalácsot süt. A fát 24-én délután közösen díszítjük, mert délelőtt még dolgoznom kell. Karácsony első és második napja viszont a családé. Ilyenkor megyünk el a szülőkhöz ünnepelni. Az idén el szeretnénk vinni a templomba a kislányunkat, megmutatni neki a Jézuskát és a betlehemet.

A mézeskalács otthoni elkészítésével mindenki

„beleköstölhet” a cukrászok karácsonyi készülődésébe. **Kellemes ünnepeket kívánok!**

Béres Zsolt

A mézes tészta receptje

Hozzávalók: 30dkg rétesliszt, 1 sütőpor, 20 dkg melegített méz, 1 tojás, reszelt citromhéj, 1-1 mokkáskanálnyi őrölt szegfűszeg és őrölt fahéj (vagy ánizs).

Elkészítése: a hozzávalókat keverjük össze. Ha a tészta nem akar összeállni, tegyünk még bele valamelyik lágy elemből. Vigyázzunk, minél több a felhasznált méz, annál ragadósabb lesz a tészta. Ezen liszttel javíthatunk. Betakarva pihentessük, és egyszerre csak egy kis darabot nyújtsunk ki, hogy a többi ne száradjon. A kiszaggatott formákat felvert tojással kenjük meg, díszíthetjük mákkal, kristálycukorra, szezámaggal, dióval tortadarával, kókuszreszelékkel. Sütés után rakjuk a sütit vízszintes felületre, így megtartja a formáját. Ha kihült, cukorhabbal díszíthetjük (1 tojásfehérjét felveszünk 10-12 dkg szitált porcukorral). Ennek állaga akkor jó, ha nem folyik szét a süteményen.

Tipp: a kemény süti puhítható néhány szelet almával dobozba zárva.



Az antibiotikumokról és a probiotikumokról



”A beteg üdve legyen a legfőbb törvény”

Ismét eljött az év vége, ám a decemberrel együtt megékezett a hideg, nyirkos időjárás is. Ebben az időszakban jelentősen megnövekedhet bizonyos nyavalyák száma. Ilyenek lehetnek a felső- és alsólégúti megbetegedések, a felfázás vagy a hányással-hasmenéssel járó fertőzések. Fontos azonban tudni, hogy mi okozza ezeket a bajokat, mert ettől függően más kezelést igényelnek.

Az antibiotikumok olyan speciális kémiai vegyületek, amelyek a baktériumok elpusztításában játszanak szerepet. Tehát ezek a gyógyszerek azért különlegeseek, mert nem a szervezetünkre hatnak, hanem a bennünk megtelepedő és elszaporodó baktériumokra. Hangsúlyozandó, hogy baktériumokra, ugyanis ezek a szerek a vírusokra nem hatnak. Az antibiotikumoknak több csoportja létezik, ezek abban különböznek, hogy a kórokozók életfolyamataiba más-más helyen és módon avatkoznak bele. Vannak, amelyek csak a szaporodásukat gátolják, de vannak, amelyek képesek el is pusztítani őket.

Testünk szerveit eltérő baktériumtörzsek betegíthetik meg. Mivel az egyes kórokozókra nem mindegyik antibiotikum képes hatni ezért fontos, hogy mindig a megfelelő szert alkalmazzuk, amit orvosunk csakis nekünk ír fel. A másik lényeges dolog, amire figyelniük kell, hogy a kezelési időt betartsuk. Bizonyos esetekben elég egy-két nap, de van, amikor több hetes kezelés is szükségessé válhat. Lehet, hogy pár nap után jobban érezzük magunkat, mert a baktériumok egy része elpusztult és a tünetek enyhülnek. Ilyenkor gyakran abbahagyjuk a kezelést, majd néhány nap múlva nem értjük, miért estünk vissza. A megmaradt bacik ugyanis újra szaporodni kezdenek és kezdődik az egész előlről.

Mivel a baktériumok élő organizmusok, ezért képesek a változásra. Ha tehát sokszor csak kis adag antibiotikummal „trenírozzuk” őket, akkor egy idő után ellenállóbbak lesznek, sőt érzéketlenné is válhatnak az adott szerre. Ezért nagyon figyeljünk oda, hogy antibiotikumot csakis indokolt esetben szedjük, de ha kell, akkor azt a megfelelő mennyi-

ségben és ideig alkalmazzuk.

Szükséges megemlíteni azt is, hogy az antibiotikumokra igen sokan allergiásak. De mivel a vegyületsoportok szerkezetileg eltérőek, ezért van kezelési alternatíva az ő számukra is.

Testünkben azonban nemcsak fertőzések esetén található meg a baktériumok. A tápcsatornában, főleg a vastagbélben rengeteg baktérium él. Ezek a szervezet számára nagyon hasznosak. Részt vesznek bizonyos vitaminok előállításában, segítik a tápanyagok megfelelő felszívódását, valamint ellenállóbbá tesznek bennünket, erősítik immunrendszerünket. Ezt úgy érik el ezek a „jó” baktériumok, hogy ők maguk elszaporodnak, és nem engedik gyarapodni a káros vagy fertőző kórokozókat.

A baj akkor kezdődik, amikor a „jó” és a „rossz” bacik aránya megváltozik, csökken a hasznos bélflóra mennyisége. Ezt okozhatja akár antibiotikum kúra, mivel ezek az anyagok nem tudják megkülönböztetni, hogy számunkra mi hasznos és káros, egyaránt elpusztítják mindkettőt. De előidézheti az arány eltolódását a helytelen táplálkozás, a sok stressz, a kevés mozgás. Az ilyenkor jelentkező tünetek a gyengült immunrendszer mellett a hasmenés vagy a székrekedés, puffadás.

A kellemetlen tünetek megszüntetésére helyre kell állítani szervezetünkben az egyensúlyt. Az életmód változtatás mellé kiegészítésként alkalmazhatunk probiotikus szereket (pl. Lactív, Normaflore, Bonolact). A probiotikumok tehát olyan készítmények, amelyek jótékony hatású élő baktériumokat (pl. bifidobaktérium, lactobacillus stb.) tartalmaznak nagy mennyiségben és olyan formában, hogy sértetlenül jussanak el a hatás helyére, a vastagbélbe. Itt azután elkezdenek szaporodni és az egyensúlyt helyreállítani. Ha antibiotikumot kell szedniük ajánlott mellé valamilyen probiotikumot is alkalmazni, mert így a kellemetlen mellékhatások nagy részét ki tudjuk védeni.

Minden Kedves Olvasónak betegségmentes telet, áldott, békés karácsonyt és boldog új esztendőt kívánok!



*Szőke Gábor
szakgyógyyszerész*

Ne bízsa a szerencsére, ha biztosan megelőzheti az influenzát!

Az ingyenes influenza elleni oltóanyagok október közepén az ÁNTSZ Jászberényi Kistérségi Intézetébe érkeztek: 13.500db a felnőtteknek és 140 db a 3 éven aluli gyermekek részére. A vakcinák már a házi orvosoknál, házi gyermekorvosoknál vannak.

Ingyenes oltóanyagra jogosultak:

- minden 60 éven felüli egészséges és beteg
- minden krónikus beteg, gyermek és felnőtt
- minden ápolat és dolgozó a szociális intézményekben
- minden ápolat a kórház ápolási osztályán
- minden egészségügyi dolgozó
- minden dolgozó a baromfifeldolgozóknál
- minden dolgozó az 1000 db baromfinál többet tartó telepeken.

Az elmúlt öt évben a 60 éven felüliek érdeklődése az ingyenes oltóanyag iránt joggal kritizálható: háromból csak egy 60 éven felüli kérte a vakcinát. A Jászság 60 éven felüli lakosainak száma kb. 20.000. Közülük az elmúlt öt évben évente mindössze 7-8 ezren oltatták magukat, 12-13 ezren nem éltek azzal a lehetőséggel, hogy koruknál fogva ingyen kaphatnak egy oltást, amivel életet és ne kevés gyógyszerkiadást menthetnek meg.

Kérem az időskorú jászaink hozzátartozóit – gyermekeit, unokáit – beszéljék rá a szülőket, nagyszülőket, hogy oltassák be magukat! Értessék meg, hogy a korral nem csak a hajuk lett őszebb és ritkább, és nemcsak a bőrük lett ráncosabb, hanem a védekezőképességük sem a régi: könnyebben elkapnak egy influenzafertőzést, különösen, ha valamilyen más krónikus betegségük is van. Például a **cukorbeteg**ek **háromszor nagyobb eséllyel fertőződnek meg az influenza vírusával!**

Tudom, nehéz meggyőzni azokat, akik érvként hozzák fel, hogy tavaly, tavalyelőtt vagy soha nem oltattam magam, mégsem kaptam el. Lehet, hogy egy régi nagy influenzajárvány idején (1957-58-ban, vagy 1968-69-ben, vagy 1977-78-ban) – akár lábon kihordva – az immunrendszert felejthetetlen sokk érte, és ezért bizonyos fokú védettséget kapott. Csakhogy a nagy járványok óta eltelt idő alatt nemcsak Ő, a vírus is megváltozott (mert az influenza vírusa köpönyegforgató, állandóan változik, hol jobban, hol kevésbé). Természetes,

hogy az idő múlásával egyre nagyobb valószínűséggel az idős emberek emlékezőképessége is romlik és felejt dolgokat. Egyre nagyobb a valószínűsége annak is, hogy az immunrendszere a 20-30 éve látott „felejthetetlen” vírust egyszer csak elfelejti felismerni, és ennek az „emlékezetkiesésnek” az időskorúak körében sokszor halálos következménye lehet. **Az influenza okozta halálestek 80%-a a 60 éven felüliek közül kerül ki minden évben!** Az influenza elleni oltóanyag életmentő lehet számukra.

Immunrendszerünk titokzatos, „hirtelenharagú”. Gondoljunk csak az allergiásokra: egyik napról a másikra az immunrendszerük a tojásfehérjét, a parlagfű virágát stb. idegennek nyilvánította, s azóta sem hajlandó ezen változtatni. Ahhoz, hogy megelőzzünk egy nagy járványt, a gyenge immunrendszerű időseket, és a krónikus betegeket be kell oltani! Ha kevesebben fogékonyak, kevesebben kapják el, kevesebben adják tovább – tehát nem bontakozhat ki nagy járvány.

Aki nem jogosult ingyenes oltóanyagra, a gyógyszerárakban receptre megvásárolhatja, oltóanyagként más-más áron, 940 Ft-tól 2084 Ft-ig. A mai antibiotikum, köptető, köhögéscsillapító, fájdalom- és lázcsillapító árakhoz viszonyítva a nem ingyenes oltóanyag térítési díja is elenyésző.

Ne bízsa a szerencsére, ha biztosan megelőzheti az influenzát!

*Dr. Sárközy Mária
kistérségi tisztifőorvos*



Az influenza tünetei

Az influenza vírus elszaporodását a szervezetben rendszert hidegrázás és láz jelzi. A testhőmérséklet hirtelen nagyon magasra, akár 40 C fokra is felszökhet. Gyakran orrfolyás és torokfájás kíséri az első tüneteket. A végtagokban jelentkező izomfájdalom is jellegzetes tünet. Fáradtság, levertség, fejfájás, szédülés, köhögés és hasmenés is gyakran előfordul az influenza során.

Az influenza és a megfázás tünetei hasonlóak, mégis két külön betegségről van szó. Az influenza tünetei gyorsan alakulnak ki, és jobban megviselik a szervezetet. Komolyabb fertőzésnek tartják az influenzát, mint a megfázást.

(www.hazipatika.com)

Közéleti arcképcsarnok

Jánoshida egészségéért 31 éven át

Időről időre bemutatunk itt az újság hasábjain olyan embereket, akik munkájukkal községünk lakóit szolgálják. Most rendkívüli módon bemutatás helyett búcsúzás következik: az újság hasábjain keresztül (is) **búcsúzik a község lakosságától dr. Danicz László főorvos úr és felesége, Katika.** 31 éve érkeztek Jánoshidára, és azóta lelkiismeretes-áldozatos munkájukkal szolgálták mindannyiunk egészségét. Most, nyugdíjazásuk miatt távoznak körünkből, de reméljük, emlékeikben megőrzik Jánoshidát és az itt élőket.

Tisztelt Jánoshidaiak!

Szeretnénk elbúcsúzni Önöktől, hiszen 31 évnyi munka és itt lakás után nyugdíjba vonulásunk miatt hamarosan távozunk a községből. Köszönetet mondunk a falu minden lakójának, hogy 31 éve szeretettel és bizalommal fogadtak bennünket, nagyban hozzájárulva ahhoz, hogy mi Jánoshidát mindig igazi otthonunknak tekintettük.

Beilleszkedésünk és az évek alatt végzett munkánk során megbizonyosodtunk arról, hogy a község vezetői mindenben segítséget nyújtottak számunkra. Külön köszönetet szeretnénk mondani egykori tanácselnökünknek és polgármesterünknek, néhai Molnár Ferencnek, Molnár Istvánné jegyző asszonynak és Eszes Béla polgármester úrnak.

Úgy érezzük, hogy hosszú ideig tartó munkánk során nem voltunk érdemtelenek a község vezetőinek és lakosainak bizalmára, hiszen mindketten szívvel-lélekkel és legjobb szakmai tudásunk szerint végeztük munkánkat. Jó szívvel mondhatjuk, hogy mindig jól éreztük magunkat a községben, soha fel sem merült, hogy máshol szeretnénk dolgozni. Ehhez mindig erőt adott betegeink megbecsülése és bizalma.

Mivel aktív éveink befejeződtek, elköltözünk a településről, de mindig nagy szeretettel gondolunk az itt eltöltött több mint 30 évre és a község minden lakójára. Jánoshidára számunkra továbbra is az otthon, immár a második otthont jelenti.

Mindenkinek sok szerencsét, jó egészséget kívánunk, valamint azt, hogy minél jobban boldoguljanak egyéni és családi életükben egyaránt. Kérjük, néha gondoljanak ránk, és ha ezt szeretettel teszik, az lesz számunkra az igazi elismerés.

Jánoshida, 2008. december 4.

Őszinte tisztelettel és köszönettel:

*Dr. Danicz Lászlóné Katika,
Dr. Danicz László*

Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy 1977 őszén (október vagy november hónapban) Danicz doktort én fogadtam községünkben tett első látogatásakor. Bemutattam településünket, a rendelőt, és azt üres Dózsa György úti orvosi lakást.

Hihetetlennek tűnik, hogy közben eltelt 31 év. Még ma is pontosan emlékszem a bemutatkozására, az ott elhangzottakra. Akkor nagyon kellett az orvos, bajban voltunk. A korosztályombeliek biztosan emlékeznek arra, hogy az 1960-as évek második felétől 1978-ig gyakran változott az orvosok személye, hol két orvosunk volt, hogy egy sem. Voltak, akik 10 évig is praktizáltak, volta, aki csak néhány hónapig. Danicz doktorral viszont nagy szerencsénk lett, úgy a lakosságnak, mint a község vezetésének. Nagy munkabírási, kiváló orvosként ismertem meg, aki nek már a jelenléte is biztonságot adott évtizedekig a betegeknek, hiszen bármikor elérhető volt.

A községi vezetéssel – úgy a tanácsi rendszerben, mind azt kövözően – mindig jó kapcsolata volt. Toleranciája, konfliktuskezelő képessége nagyban hozzájárult ahhoz, hogy községünk egészségügyi ellátásában nyugalom és békesség volt a rendszerváltáskor és azt követően is.

Kezdetől fogva önkormányzati képviselő, három cikluson keresztül dolgoztunk együtt nyugdíjazásomig. Jó emlékeim vannak erről az időszakról, hiszen mindig számíthattam józan ítélőképességében, és ő sem kételkedett soha szakmai felkészültségemben. Ennek többször is hangot adott.

Azzal kezdtem, hogy szerencsésnek tartom magam, hogy mint az akkori községi vezetők egyike fogadhattam őt. Most örülök, hogy nem nekem kell 31 éves munkáját megköszönnöm – biztosan nagyon nehezen menne. Az újság lapjain keresztül viszont könnyebbnek tűnik ez a feladat, ezért is kívánok neki még hosszú ideig jó egészséget, személyes és családi boldogságot. Köszönöm, hogy ennyi éven át együtt dolgozhattunk Jánoshida lakosságáért!

*Molnár Istvánné
nyugalmozott jegyző*

Közéleti arcképcsarnok

Jánoshida egészségéért 31 éven át

Szomorúan vettem tudomásul a bejelentésüket, miszerint az év végén befejezik az aktív munkát.

Minimális körzeti gyakorlattal kezdtük a közös tevékenységet a doktor úrral. Minden téren megkövetelte a pontos, igényes munkát, hiszen ő maga is így dolgozott. Határozottsága, nyugalma, embersége, maximális szakmai felkészültsége mindannyiunk számára biztonságérzetet adott. Biztonságban érezhettük magukat a betegek is a keze alatt, és mi, mellette dolgozók is.

Pár évvel később lett munkatársam a felesége, Kati. Elszaladtak az évek, már fél szavakból, pillantásokból is értettük egymást. Hosszú éveken át egymást segítve, kiegészítve dolgoztunk. Pontosan ezért nehéz – és nem is tudom néhány mondatban – elmondani, amit 31 éves munkakapcsolat után érzek. Köszönöm nekik mindazt a segítséget, amit az évek során kaptam tőlük. Szívből kívánok mindkettejüknek jó egészséget, sok örömet, nyugalmat, megelégedettséget. Váljon valóra mindaz, amit az elkövetkező évekre elterveztek. Mindig jó szívvel fogok gondolni rájuk.

Molnárné Nagy Irén

Községünkbe érkezésük óta dolgoztam együtt a Danicz házaspárral. Munkakapcsolatunk mindvégig felhőtlen volt, jóban-rosszban számíthattam rájuk. Visszagondolva nagyon szerencsés embernek mondhatom magam, nem is tudom, hogyan tudtunk évtizedekig úgy együtt dolgozni, hogy egy szóváltás se legyen köztünk. A doktor úr sohasem követelt, mindig csak kért. Munkámban megbízott, szabad teret hagyott a munkavégzésben. Úgy érzem, bizalmával nem éltem vissza.

Mindkettejüket a jó emlékeim között fogom megőrizni. Tiszta szívemből kívánom, hogy elképzeléseik váljanak valóra, és érezzék jól magukat új környezetükben!

*Tiszteltettel: Szőke Pálné
nyugdíjas védőnő*

Amikor először hallottam róla, hogy Danicz doktor úr elmegy Jánoshidáról, nagyon meglepődtem. Úgy gondoltam, ez is csak egy kósza hír, biztosan csak kitalálta valaki. De amikor valóban igaznak bizonyult, elgondolkodtam rajta. Valahol igazat adtam neki, hiszen ő is ember, nagyon megérdemli, hogy a következő években kicsit nyugodtabban élhessen. Nagyon nagyra becsülöm a doktor urat mint orvost és mint embert is. Szaktudását sokra értékelem; bármilyen betegséggel vagy problémával fordultunk

hozzá, mindig segítőkész volt.

Nagyon fog hiányozni nekünk, az itt töltött éveit nem fogjuk egyhamar elfelejteni.

Kívánom neki, hogy feleségével, Katikával együtt még nagyon sokáig élvezzék a most választott, új életformát – jó egészségben, családjá körében!

Tamási Sándorné Marika

Minden valószínűség szerint én nem írhatnám ezeket a sorokat, ha a Danicz házaspár nem költözik Jánoshidára ...

Ezúton köszönöm szépen, hogy mindig megértéssel fogadtak (és csak a legszükségesebb esetben kaptam injekciót)!

dr. Molnár Klára

Bármikor, bármilyen helyzetben számíthattam a Danicz házaspárra, a segítségükre - mind szakmailag, mind emberileg.

Mindketten nagyon jó egészséget kívánunk Nekik és Családjuknak! Reméljük, szívesen fognak visszagondolni a Jánoshidán eltöltött éveikre! Kívánjuk, hogy sok boldogság várja őket új otthonukban!

Molnár Ferencné

Az alábbi idézettel kívánunk a Danicz házaspárnak a szerkesztőbizottság és a jánoshidai lakosok nevében hosszú, boldog, egészségben együtt töltött éveket—a jól megérdemelt pihenést!



„Boldogságot, biztonságot, jólétet és bölcsességet kívánok neked. Tedd mindig azt, amiről így gondolsz, hogy tenned kell; és jól csináld. Kívánom neked a csend szépségét, a napfény dicsőségét, a sötétség rejtelmét, a láng hatalmát, a víz és a föld higgadt erejét, a levegő édességét és a szeretetet, mely ott található minden dolgok gyökerében.

Az élet csodáját kívánom neked!

Kívánok neked mindent, ami csak jó - kiváltképp az újrakezdés képességét.”

(PamBrown)

Összeállította: Drávuczné Répási Ilona

Hazanézó

Akinek a zene az élete

Nemrégiben jótékonyági koncert keretében csodálhattuk meg Rácz József hegedűművész előadását a templomban. A koncertet Józsi édesanyja ajánlotta fel, hogy a bevételt a templomtető felújítására fordíthassák. A szerkesztőbizottság tagjaival arra gondoltunk, ehhez kapcsolódóan Hazanéző rovatunkban őt mutatjuk be közelebbről.



Mesélj nekem a gyermekéveidről! Milyen emlékek jutnak eszedbe?

Jászberényben, 1980-ban születtem. Óvodáskorom úgymond nem volt túl viharos. Azt mondják szüleim és volt pedagógusaim, hogy mindig, csendes, szerény kisfiú voltam. Az óvodáról az óvó nénik jutnak eszembe. Joli óvó néni kedves és szigorú volt, de sok mindent megtanultam tőle. Ili óvó néniben viszont a csendes, nyugodt, mosolygós felnőttet ismertem meg. Emlékeimben van a régi Szúnyogos, ahol sokat játszottam, mert közel laktunk hozzá. Gyermekéveim testvéremmel, Kival kötnek nagyon össze, valamint sok unokatestvéremmel.

Hová, milyen iskolákba jártál?

Az első és a második osztályt itt kezdtem meg, végül is a betűvétést, amit szintén nem lehet elfelejteni, Szörös Zsuzsa tanítónő ismertette meg velem, ő maga is szép emlék. Ezután Jászberényben, a Székely Mihály Zenei Általános Iskolába, jártam valamint a Palotás János Zeneiskola hegedű tagozatán tanultam. Innen Kecskemétre kerültem a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola hegedű tanszakára. Érettségiztem, majd Budapesten, a Zeneakadémián diplomáztam mint hegedűművész 2003-ban.

Egy ideig Jászberényben is laktatok, ha jól tudom.

Jánoshidáról 1987 őszén költöztünk el, mivel az édesanyám két gyereket, munka mellett nem tudott délutánonként Jászberénybe behordani zeneiskolába. Jánoshidára 2001-ben költözünk vissza, én akkor voltam 3. éves akadémista. Nagyon ritkán volt időm hazajönni, mert hétvégeken már zenekarokban játszottam, így egészítettem ki a megélhetésemet.

Mikor döntöttél a zenetanulás mellett? Mi motivált?

A hegedűhöz való ragaszkodásom úgy kezdődött, hogy 5 éves voltam, amikor a tv-ben volt a „Vonópárbaj” (prímásvetélkedő). És attól kezdve én is kezembe vettem két fakanelat, és minden zenével azzal hegedültem. Így jötték rá szüleim, hogy taníttassanak. Mivel a zene a géneimben van és a hegedűt azért szerettem meg, mert nagy kihívást éreztem iránta. Ez egy igen nehéz hangszer, 1 mm-t nem lehet „tévedni”, ezért választottam a komolyzenét, mert nem elég a „jó fül”, a komolyzenében az eszemre is nagy szükség van.

Tanulmányaim során a hegedűt igazán a zeneiskolai hegedűtanárnóm, Bernhardt Andrásné szeretettette meg, minden fíradtság, szeretet és odaadás megvolt benne, ha Ő nem olyan „angyal” lett volna, nem tudom, eljutottam volna-e idáig.

Középiskolában is Ittész Tamás, fiatal tanárként úgy készített fel, hogy eredménye az lett, hogy felvettek a Zeneakadémiára. Ami nagyon sok diák „vágya”: kb. 200 jelentkező közül 5-6 diák jut be évente egy-egy szakra. A hegedű mellett zongorát tanultam, és mostanában magam szorgalmára gitározom.

Mióta élsz Budapesten, és milyen gyakran jársz haza Jánoshidára?

1998 óta Budapesten élek. Nagyon szeretek haza jönni, a szüleimhez, hiszen a család nekem nagyon sokat jelent. A csend és nyugalom a fővárosához képest szinte felüdülést jelent.

Mikor volt az első nagy megmérettetésed?

Az első nagy megmérettetés 10 éves koromban Törökszentmiklóson volt, ahol a „Vonó ifjú mesterei” versenyen

a korosztályom 1. és a Közönség 1. helyezetteje címet is megnyertem, ezeket követte középiskolában is több országos verseny.

Hogyan kerültél kapcsolatba a Fesztivál Zenekarral? Merre jártatok koncertezni?

A jelenlegi munkahelyemhez úgy kerültem, hogy mint említettem, diákként játszottam különböző kamarazenekarokban és egyszer beugróként hívtak a Fesztiválzenekarba egy koncertre, és itt hallott meg Fischer Iván karmester. Utána kisegítőnek vett fel, ekkor 5. éves hallgató voltam, és ettől fogva diplomázás után 2003-ban, mint a zenekar legifjabb tagja működök a Budapest Fesztivál Zenekarban. A feleségemmel együtt itt vagyunk, akivel már korábban megismerkedtem, és 2003-ban össze is házasodtunk.

A zenekarral a világ legnagyobb városaiban voltunk már sokadszor. New York, a milánói Scala, London, Párizs, Tokió, Hongkong, Sydney, Brazília-Rio de Janeiro, Miami, Los Angeles, Fülöp-szigetek, Kanári-szigetek, és még sorolhatnám. Sokat vagyunk távol, a gyermekeim ezt meg is érzik. Azért mondom ezt, mert a feleségem részéről van egy 8 éves fiam, akit nevelek 3 éves kora óta, és a sajátomnak tekintem. De mint legfőbb vágyként, nekem is született 2008 áprilisában egy aranyos kislányom, Bernadett, akit imádok. Szeretnék neki megadni mindent, és szeretném, ha az élete „simábban” működne, mint az enyém.

A feleségem kedves, aranyos, hű társ, és a békességet, szerénységet, a jószágot próbáljuk gyerekeinknek is átadni.

A sok turné, koncertezés mellett, jut-e idő pihenésre, kapcsolódásra? Mit szoktál szabadidődben csinálni?

Sok szabadidőm nincs, hisz a kislányom is sok időt elvesz tőlem, ami boldogság egyben. Viszont focizni szeretek, és hetente, ha tehetem, egy összeszokott csapattal játszom. Ha a hétvége véletlenül szabad, 2-3 havonta szüleimhez, Hidára megyünk. Nyaralni nem szoktunk, mivel a munkánk miatt úgyszólván sokat utazunk, nem kívánczunk sehová.

Azt hiszem, irigylésre méltó a munkád, az, ahogyan viszonyulsz a zenéhez. Sok mai fiatalnak példaképe lehetnél mindezzel, amit itt most elmeséltél. Mit gondolsz, a mai fiatalokat miért nem érdekli a komolyzene világa?

Azért, mert a szülők már az üzlet felé irányítják a gyerekeiket. A zeneiskolát mellőzik, a nyelvtanulást, és az informatika felé terelik a gyerekeiket, amiben több pénzt látnak. A zene az érzelmről szól, az embereket elsősorban főleg manapság ez az, ami nem érdekli.

Vannak-e terveid a jövőre nézve?

Igen, szeretnék egy saját kamarazenekart összeállítani, vezetni, valamint, amikor már nagyobb lesz a lányom, akkor esetleg egy külföldi zenekarba felvételt nyerni,

Mit üzensz a jánoshidai olvasóknak?

Üzenem a Jánoshidaiaknak, ha túl feszültek, elkeseredettek, szerezzenek be a család részére komolyzenei cd-t vagy dvd-t, vagy kazettát, ha megtehetik, hiszen nincs nagyon lehetőség koncertre járni. És hallgassák azt, megnyugszanak biztos, ígérem, nem bánják meg.

Vagy szervezzenek Budapestre látogatást, és hallgassanak meg bennünket a Művészetek Palotájában, vagy a Zeneakadémia koncerttermében. Kívánok a falu minden lakójának jó egészséget, boldogabb, biztonságosabb jövőt az újesztendőben.

Kívánom én is neked és családotodnak, hogy továbbra is szeressétek a zenét, hiszen ez a ti életetek. Legyetek sikeresek, és váljanak valóra terveitek!

Pintér Krisztina

„Mosolyognak rám a csillagok...”

Ezzel a címmel jelenik meg előreláthatólag december közepén egy jánoshidai szerző tollából származó verseskötet. Régi álma valósult meg ezzel a könyvvel Szilágyi Istvánnénak, aki családja és faluja életének egy-egy eseménye kapcsán ragadott tollat, hogy megörökítse azokat az utókor számára. A kötet bemutatójának időpontját a Faluházban fogjuk közzétenni. Életéről, írásairól, erkölcsi hitvallásáról, az írás örömeiről vall az alábbiakban.



Szilágyi Istvánné vagyok, leánykori nevem Czikak Etelka. Érdekes módon Betti névre hallgatok, és én így szeretem, ha szólítanak.

1947. december 16-án születtem. Szüleim már régóta nem élnek. Nagy családban nőttem fel, tízen voltunk testvérek. Egy nővérem sajnos már az örök hazába költözött.

Azt hiszem, ahhoz nem is kell kommentár, hogy nem dűskáltunk a javakban. De egy valamiben igen! És ez nem más, mint a SZERETET. Számomra ma is ez a legfontosabb! Szegénységünk abban is megnyilvánult, hogy szüleim nem tudtak iskolába járatni, amikor kellett volna, csak jóval később. Így nem tudtam az általános iskolát befejezni. Szívesen gondolok vissza Apáti tanár nénire, aki szerénységem miatt nagyon szeretett. Molnár Mancika néni, Nemcsényi tanító néni (aki akkor még Gyurkovics Gizellaként tanított), rájuk is hálával és szeretettel gondolok.

Az élet iskoláját a mai napig járom. Fiatalon kezdtem el dolgozni Pesten. Kőművesek mellett dolgozni nem volt egy leányálom! Ott dolgoztak a testvéreim, és a rokonaim közül is többen. Időközben sokan lemorzsolódtak, én meg 15 évig maradtam ott, de ebben már benne volt a gyes is. Nehéz munkát kellett végezni, ennek ellenére még a vállalat kiváló dolgozója is voltam.

Férjhez mentem, született két fiam: István és Szabolcs. Ők életem mozgatórugói. A gyes után Boldogházára kerültem dolgozni, a radiátorgyárba. A hegesztőrészfelületen dolgoztam 18 évig, de elmondhatom, hogy ez tán még nehezebb munka volt, mint a kőművesek mellett dolgozni. Főnökeim tiszteltek és becsültek, itt is kiváló dolgozó lettem. Az asszonyokkal, akikkel ott együtt dolgoztam, szinte testvérként szeretik egymást azóta is. 1998-ban rokkantnyugdíjasként

mondtam búcsút a gyárnak.

Napjaim úgy telnek, mint a többi asszonynak. Az ünnepeket nagyon várom, mert az élet költözik be a házba, ha a gyermekeim itthon vannak. Olyankor igyekszem minden földi jóval ellátni őket. Sokat beszélgetünk, elmondhatom, hogy nagyon meghitt a kapcsolat köztem és fiaim között. Ez engem boldoggá tesz.

De a versekhez való vonzódásomról nem tudtak, illetve nem tartottam fontosnak, hogy tudjanak róla. A HIT volt a számomra a legfontosabb, és az ma is. Azt a kegyelmet, hogy írok, a jó Istentől kaptam, igyekszem a verseimben is ezt kisugározni mások gyarapodására.

Verset már iskolás koromban is írtam, de az örök titok maradt, hogy az az én művem. Szüleim síremlékén is az én versem van. A '80-as években a keresztlányomnak írtam egy verset, utána hosszú szünet következett. De a parázs nem aludt ki a hamu alatt, a szívem mélyén rajongtam a szép versekért. A klasszikusok érdekelnek: Petőfi, Arany János, József Attila, Dsida Jenő, Móra Ferenc.

Nagy fordulat volt az életemben, amikor Sebestyén Albert atya elhunyt. Mélyen megrendített az ő távozása. Ma sem tudom, hogyan történt, írtam egy verset róla, majd halálának egyéves évfordulójára szintén. Megkértem Tóthné Eszes Éva tanár nénit, hogy benne lehetne-e az újságban ez a vers, és ő áldását adta. Innentől kezdve már nem tudtam leállni az írással. Családom, szülőfalum életének egy-egy eseményét versben örökítem meg. Többször jártam már az óvodában, az iskolában, az idősök otthonában irodalmi beszélgetésen, versmondó versenyen stb. Sőt, Czikak Ottó meghívására egyszer Zsámbékon is felléptem.

Részt vettem a szülőfalumban megrendezett három Jótekonysági esten is. Itt szeretnék megemlíteni egy csodálatos fiatalembert, Varga Antalt. Ő példakép lehet minden ember számára, sokan tanulhatnak tőle. Hiszen ő a szó nemes értelmében igaz ember.

Végezetül szeretném megemlíteni, hogy itt a várva várt karácsony. Jó lenne megérni, hogy ez a bensőséges ünnep ne csak az ajándékozásról szóljon. Nyissuk ki szívünket, hogy az isteni Kisdéd boldogan foglalja el a helyét az Őt megillető helyet.

Legyen a karácsony mindenkinek szeretetben gazdag!

Lejegyezte: Horváthné Szabó Katalin

Hit-vallás-egyház

Karácsony?!

Tolcsvay musicaljében, a Mária Evangéliumában két útszéli csavargó, pontosabban két besúgó énekel Jézusról. Amikor elterjedt a hír a Megváltó fellépéséről, felszedték a róla szóló kőszá híreket a nép között és elhatározták, hogy jelentik megbízóiknak. A szélhámosok kölcsönösen megállapítják: „Én nem tudom, hogy ki ez, és nem tudom, hogy mi ez. De azt tudom, hogy nekünk ez nem kell. Megfeszítik, nem vitás, nem kell ide Messiás! Nem kell, nem kell, nem kell Messiás!”

Ismerős a tiltakozás, minden olyan törekvése, amely többet, tisztábbat és nemesebbet akar, a szélhámosok válasza, a nyúlósragadós kőszá hírek terjesztése a nép között, gyűlölködő, rágalmazó suttozás vagy ordítózás: „nem kell”!

Sokan ma is tiltakoznak: „Karácsony? Kis Jézus? Üres romantika! Nem kell ez már nekünk! A karácsony már más! Magunkat kell megváltanunk, azszal, amit megszerzünk, vagy így, vagy úgy. Semmi szükség a Messiasra!” Gondolkodjunk el, mit hozott nekünk a Megváltó? Kell-e még ünnepelnünk ma a Karácsonyt, ...az eredetét?

Mit hozott nekünk?

Reményt Ez ma a legnagyobb hiánycikk. Jellemző ránk az „EMBER” által teremtett körülmény miatt a sötéten látás, panasz-kodás, reménytelenség. Pedig igazza lehet annak a filozófusnak, aki kijelentette: „Láttam katonákat. Három hétig kibírták élelem nélkül. Láttam sivatagi utazókat. Három napig kibírták víz nélkül. De remény nélkül három percig sem bírja ki az ember.”

A remény azt jelenti: van értelme az életnek. A bajok, tragédiák, kudarcok, kizsákmányolások és diktátorok uralkodása ellenére is érdemes élni. Ezt a reményt karácsony hozta el nekünk — a Megtestesülés. A Mindenható Istennél ugyanis nem feltételezhetünk értelmetlenséget. Ha ezt a világot nem lett volna érdemes megteremteni, akkor az Isten nem teremtette volna meg. Ha ezt a földi életet nem lenne érdemes leélni, akkor Isten nem született volna bele a mi történelmünkbe. Amikor Jézus vállalta sorsunkat, ezzel igazolta, hogy Ő olyan fantáziát lát az emberi életben, amelyet érdemesnek tart magára venni. Méghozzá olyan életet vett magára, amely Betlehemben egy istállóban kezdődött és a Kálvárián, a kereszten végződött. És erre utolsó percében nem azt kiáltotta: „Kár volt!”, hanem azt: „Beteljesedett!” Vagyis életéből nem hiányzik semmi, teljes.

Sokan ennek ellenére legyintenek: „Ugyan mi változott Krisztus születése óta? Ma is van betegség, nyomor, igazságtalanság és háború.” És mégis. Valami lényegesen megváltozott.

A fogorvosi váróban dagadt arccal ül a sok beteg. Az asszisztensnő megjelenik az ajtóban, megrázza fejét és azt mondja: „Menjenek haza. Semmi értelme a várakozásnak. A doktor úr ma nem rendel!” A rendelő ajtaja becsukódik. Kész. Vége. Nincs több remény. De lehetséges egy másik változat is. Fehér köpenyében maga az orvos lép be. Mosolyogva bólint: „Tudom, hogy rosszul érzik magukat. De nyugodjanak meg. Mindenki sorra kerül. Ma este fájdalom nélkül megy haza mindgyükük.” Most már nyitva marad az ajtó. Van remény. A szenvedő várakozók tudják, hogy eljön számukra a szabadulás. — Az első karácsonykor belépett az emberiség várótermébe a Nagy Orvos. És Betlehem óta minden betegségre van orvosság. Minden sötétségre gyűlt világosság. És minden kilátástalan helyzetben van remény. Földi életünk az a váróterem, ahol sokszor nem érezzük jól magunkat, de ha figyelembe vesszük, hogy mások is várakoznak igazságukra, emberi méltóságukra, akkor hisszük, hogy fájdalom nélkül megyünk haza.

Jövőt Kolbe atya a bunkerben hallotta, hogy a rabok sírtak, kiáltottak, panaszkodtak: „Elvesztettük a hazánkat, szeretteinket, javainkat és most életünket is elvesztjük. Vége mindennek.” Egy nyugodt ember van közöttük: a pap. Szólni kezd hozzájuk: „Gondoljatok arra: Nekünk van egy hazánk, amit nem veszítettünk el: az égi haza. Van egy Atyánk, a Mennyei, aki vár ránk. Vannak javaink, amelyeket rozsdá és moly nem emészt meg. És van egy életünk, amely örök. Isten megígérte ezt a jövőt, amely ránk vár. Ő nem csap be minket.” A rabok megkérdézték: „Honnét merítet az örök jövőbe borgonyozó bizottságod?” „2000 éve eljött köztünk Valaki. Megszületett köztünk, tanított minket. Alagútnak nevezte ezt a bunkert, ahonnan Ő maga vezet majd országába.” És a foglyok megváltoztak. A kétségbeesést felváltotta a remény, a rettegést a

nyugalom, a félelmet a bátorság, a földi értékekbe való kapaszkodást az égi ország várása. Karácsony óta mi az abszolút jövőben bízunk! A gonosz lélek lépten-nyomon azt akarja velünk elhitetni, hogy nincs jövő, nem érdemes a földöntúli valósággal számolni, csak az a fontos hogy itt a földön előnyre tegyünk szert, hogy állandó versenyhelyzet van, és aki legyőzi a másikat, az tud boldog lenni! Szomorú következményei lehetnek, ha a ránk bízottakért önös és sokszor igazságtalan érdekeinkről nem tudunk lemondani! Az a belső öröm, hogy „velünk az Isten” tud távlatot adni és ez tesz bennünket alkalmassá arra, hogy emberek legyünk az embertelenségben is és Isten képmását hordozzuk az Istentelenségben is.

Életcél Az Ifjúsági Magazin riportere interjút készített a punkok ideológusával: mit tartanak az élet értelmének? „Azt, hogy nincs értelme.” Az atomháborút úgysem lehet elkerülni. A világ öngyilkosságra készül. Nincs értelme sem a tiltakozásnak, sem a politizálásnak. Nem érdemes tanulni, sem dolgozni. Nincs jövő, nem lebeg előttünk cél. Olyan az életünk, mint Sziszifusznak a munkája. Nagy követ kellett felgörgöztetnie a hegyre, de a cél előtt mindig visszazuhant a völgybe. Az élet küzdelem, de nem jutunk célba.

A karácsony titka, hogy az Isten emberré lett, övéi közé jött, de övéi nem fogadták be! Ez az oka a céltalanságnak, az értelmetlenségnek és minden elkeseredésnek! Az Istent befogadni az életünkbe, az egyedüli megoldás. Ez tudja megváltoztatni az egyén és az emberiség életét! Ez ad távlatot, jövőt és értelmet mindennek. Ez különböztet meg bennünket a többi teremtménytől. Nem csupán ösztönösen táplálkozunk és elégtétül ki vagyainkat az anyagi világban, hanem mindezt alávetjük annak, hogy kibontakozzon az EMBER, aki alkalmas az örök életre, Isten országára, ahol „magas az életszínvonal”.

Mindezt azok érthetik csupán, akik értelmüket használva, tudják hogy a valami nem lehet a semmiből, hogy semmi nem mozdul meg, amit meg nem mozdítanak, hogy mindennek a kezdetét, az indításhoz ott van valami vagy valaki, akik elfogadják a teremtett világot, nem mint véletlent, hanem mint teremtett valóságot, mint a felkészülésnek alkalmas színhelyét.

A karácsony örömeinek csendjében segítsenek bennünket ezek a gondolatok csatlakozva Papini Krisztus története végén elhangzó imájához, amellyel Jézus felé fordul: „Szükségünk van rád, csak rád és senki másra. Azoknak is, akik tudják, még inkább, akik nem tudják. Ámen.”

Pascal atya

Köszönet

A Jóisten kegyelmének és segítségének köszönhetően templomunk tetőszerkezete megújult és új cserép került rá! Bár még a felvett kölcsön kifizetéséből van hátralék, de azoknak szeretném hálálat szívvel megköszönni, akik bizalommal, jó szándékkal, adományaikkal, munkájukkal és áldozatukkal támogatták a munkálatot!

A Jóisten bőségesen jutalmazza meg nagylelkűségüket!

SZENTMISÉK RENDJE

Advent

Rorate Szentmisék: kedd, csütörtök 06.00

Előesti Szentmise: szombat 17.00

Ünnepi Szentmise: vasárnap 10.30

Lehetőség a Szentgyónás elvégzésére, vasárnap kivételével a Szentmisék előtt félórával!

Az **adventi lelkigyakorlatot** Szemenyei Péter, fűzesabonyi plébános tartja:

December 20. szombat: lehetőség a szentgyónásra: 16.30, Szentmise: 17.00

December 21. vasárnap: lehetőség a szentgyónásra: 14.30, Szentmise: 15.00

Karácsony

December 24. SZENTESTE

„Éjféli mise”: 22.00

25. KARÁCSONY I: Ünnepi Szentmise: 09.30

Énekkarunk karácsonyi koncertje: 10.30

26. KARÁCSONY II: Szentmise: 09.00

Felhőt Kamarakórus koncertje: 9.45

A betlehemi csillag öröme és békeje ragyogja be otthonukat és templomukat!



Emlékezés



"Ez a gyertya most érted égjen,
Ki fent laksz már a magas égben.
Ki vigyázol rám onnan fentről,
S lelkemhez szólsz a végtelenből."

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk
Szabó László
halálának 3. évfordulójára
Szerettei



"Elbúcsúzom, de ott leszek,
Ahol a szél zúg, a nap nevet.
Elbúcsúzom, de itt marad
Belőlem néhány pillanat."

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk
Eszes István Mihály
halálának 5. évfordulójára
Szerettei



KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik
szeretett párom, édesanyánk, nagymamánk,
dédnagymamám,
Fehér Sándorné (Göblyös Mária)
temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot he-
lyeztek, gyászunkban osztoztak.

A gyászoló család

EMLÉKEZÉS



„Fáradt a tested,
Nyomja a sírhalom,
Tied a csend, a nyugalom,
Mienk a könny, a fájdalom.
Akartunk mi annyi jót és szépet,
De a sors életünkben mindent összetépett.”

Fájó szívvel emlékezünk szeretett halottunk,
Majercsik Istvánné (Tóth Julianna)
halálának 2. évfordulójára.
Gyászoló szerettei



EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Gutai Ferenc
halálának 2. évfordulójára

"Kinek gyermekét nem fedi sírhalom
Nem tudja mi az igazi fájdalom."
Szerető édesanyja



KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel mondunk köszönetet
mindazoknak a kedves rokonoknak,
barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik

Varga Pál
temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot he-
lyeztek, részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhí-
teni igyekeztek.
A gyászoló család



Fájó szívvel emlékezünk
Barát Zsolt
halálának 6. évfordulójára

Kisfiam! Hat szál sárgarózsát viszek én tenéked, ezzel
emlékezve, mily rég hagytál itt örökre engemet. Ha ezek a
rózsák tudnának beszélni, elmondanák, mennyire fájón
szeretlek és szenvedek érted. Igaz a mondás: az nem tud-
ja, mi a fájdalom, kinek gyermekét nem fedi sírhalom.

Nekem ebből sokat adott a sors, fáj, hogy 6 éve nem
vagy, mindig rád gondolok. Szeretlek és hiányzol nagyon.
Örökké szerető édesanyád, édesapád



KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a
kedves rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak,
ismerősöknek, akik

Deák József
temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot he-
lyeztek, részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhí-
teni igyekeztek.

A gyászoló család

Levelsláda

Tisztelt Szerkesztőség!

Ez év április 12-én volt az 50. éves osztálytalálkozó Jánoshidán a Sport Étteremben. Nagyon jól éreztük magunkat, mi olyanok vagyunk, mint egy nagy család együtt! Én főleg nagyon örültem, hiszen csak ilyenkor látom viszont kedves volt osztálytársaim, hiszen Svédországban élek. Külön szeretnék köszönetet mondani Kerekes Ancinak, aki megszervezte a találkozót, továbbá a finom süteményeket azoknak, akik sütötték: Eszes Marika, Varga Irénke és Bató Annuska. Számomra a pogácsa, a rétes, és a zserbó a magyar ízek különlegességét jelentette, nagyon finom volt! Köszönöm nektek! Minden alkalommal kevesebben vagyunk jelen a találkozón. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy többen is vagy saját betegségük miatt, vagy a családban való betegség miatt nem tudtak eljönni. Először találkoztam most Sági Incivel, akit pontosan 50 éve nem láttam! Kedves meglepetés volt. Köszönöm mindnyájatoknak a szeretetet, amit irántam mutattatok. Jó egészséget kívánok és jó kedvet mindenkinek! Mindig nagy élmény számomra „hazatérni” kedves szülőfalumba. Minden jánoshidai lakost szeretettel üdvözlök, és egyúttal áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

Böbi (vitéz Erzsébet Kovács Svédországból)



Tisztelt Falubeliek!

Szeretettel és tisztelettel értesítem Önöket, hogy
2009. február 7-én
ismételten megrendezésre kerül a
Jánoshidai Előadók Játékonysági Estje,
immáron az ötödik alkalommal.

A játékonysági estek nagy sikere jól példázza a jánoshidai emberek összetartozását, segítőkészségét - hiszen a bevételt mindig bajba jutott embertársaink megsegítésére ajánlottuk fel.

Így lesz ez most is, a becsületkasszába érkezett összeget ezúttal is két családnak adjuk át a februári esten - természetesen a már megszokott jó hangulatú, színvonalas műsor keretében.

Kérem Önöket, hogy ezúttal is fogadják el meghívásunkat, győződjenek meg ismét földijeik tehetségéről és a kultúra iránti fogékonyságáról. Töltsük meg újra a tornacsarnokot, és töltsünk el együtt egy kellemes estét!

Megkülönböztetett tisztelettel:

Eszes Béla
polgármester

Varga Antal
rendező

Köszönetnyilvánítás

Az újság lapjain keresztül szeretnék köszönetet mondani Pintér Krisztinának (a Faluház vezetőjének), aki december 5-én—mint egy Télanu—kedves meglepetésben részesített. Az ajándékozás apropóját a helyi fotópályázat eredményhirdetése adta. Remélem, jövőre nemcsak Junior, hanem Senior kategóriában is indítanak fotóversenyt.

Kellemes ünnepeket kívánva: Vargáné Tóth Ilona

Köszönetet szeretnék mondani anyósoméknak, sógornóimnak, testvéremnek és családomnak a betegségem idején nyújtott sok segítségért. Köszönöm a sok érdeklődést és látogatást is. Külön köszönet Nagy Ferinek és Szűcsné Gizike néniének, valamint doktornőnek és a doktor úrnak és Katika néniének.

Jancsóné Misi Erika

Télapó a kisboltban

Idén ismét meglátogatta a gyermekeket a Télapó az egyik helyi kisboltban. A gyermekek halk énekkel, majd a bátrabbak verssel is köszöntötték őt. Több mint 20 apróság örülhetett a kiosztott ajándécsomagoknak. Az anyukák nevében szeretném megköszönni ezt a kedves gesztust a Balogh családnak, akik lehetővé tették mindezt.



Tisztelettel: Vargáné Tóth Ilona



MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívok minden olyan érdeklődőt, akiket közelebbről is érdekel egy természetes alapanyagú termékekkel álló bemutató.

A bemutatók programjai széleskörűek, különböző témákat ölelnek fel:

- egészséges életmód napjainkban
- kozmetikai és sminkbemutató kezeléssel, tanácsadással
- testsúly-program, termékek ajánlásával

Ha felkeltettem érdeklődését, a megadott telefonszámokon időpont egyeztetése céljából keressen fel!

TAMÁSI SÁNDORNÉ

Jánoshida, Zöldmező út 7. Tel.: 57/458-226, 30/219-77-01



Jánoshidai Híradó

Felelős szerkesztő: dr. Voller Angéla

Tervezőszerkesztő: Liptákné Drávucz Katalin

A szerkesztőbizottság tagjai:

Baráth Béláné, Drávuczné Répási Ilona, Horváthné

Szabó Katalin, Pintér Krisztina, Szöllösi Albertné

A szerkesztőség címe: Jánoshida, Fő u. 28.

Kiadja: Jánoshida Község Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Eszes Béla

Nyomdai munkák: VERZÁL-PRINT Kft. nyomdája, Jászberény